

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) 2025/45

af 8. januar 2025

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 13. november 2023 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»det pågældende land« eller »Kina«) på grundlag af artikel 5 i forordning (EU) 2016/1036 (»grundforordningen«). Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 29. september 2023 af »Koalitionen til genskabelse af lige vilkår i EU's sektor for mobilt adgangsstyr« (»CMAE«) eller (»klageren«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for mobilt adgangsstyr, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende skade, som var tilstrækkelige til at berettigte indledningen af undersøgelsen.
- (3) Den 27. marts 2024 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

1.2. Registrering

- (4) Den 15. januar 2024 og den 12. marts 2024 indgav klageren anmodninger om registrering af importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Kina i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.
- (5) Kommissionen gjorde importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Kina til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1450 af 23. maj 2024 ⁽⁴⁾ (»forordningen om registrering«).

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj>).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af mobilt adgangsstyr (MAE) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C, C/2024/2362, 27.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj>).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1450 af 23. maj 2024 om at gøre importen af mobilt adgangsstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering (EUT L, 2024/1450, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj).

1.3. Midlertidige foranstaltninger

- (6) Den 14. juni 2024 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. Bemærkningerne blev behandlet, hvor det var relevant.
- (7) Den 12. juli 2024 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Kina ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1915 af 11. juli 2024 ⁽⁶⁾ (»forordningen om midlertidig told«).

1.4. Efterfølgende procedure

- (8) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«), klageren, det kinesiske handelskammer for import og eksport af maskiner og elektriske varer (»CCCME«) ⁽⁶⁾, de eksporterende producenter Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. (»Sinoboom«), Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. (»JLG«), Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. (»Terex«) og Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. (»Dingli«), en bruger — Construct Machines S.R.L., og en forhandler — Norbert Wienold GmbH, skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told.
- (9) Ud over bemærkningerne til de midlertidige foranstaltninger henviste klageren til betragtning 343 i forordningen om midlertidig told, hvor Kommissionen foreløbigt konkluderede, at betingelserne for anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, ikke var til stede. Klageren anmodede Kommissionen om at fremlægge yderligere oplysninger om konklusionerne vedrørende anvendelsen af reglen om den lavest mulige told forud for den endelige fremlæggelse af oplysninger. Virksomheden gjorde gældende, at anvendelsen af reglen om den lavest mulige told var et afgørende element, der havde en enorm indvirkning på både EU-producenter og eksportører, og ved ikke at fremlægge detaljerede konklusioner gjorde Kommissionen det umuligt for klageren at fremlægge yderligere dokumentation, og det tilsidesatte virksomhedens ret til forsvar.
- (10) Kommissionen mente, at en tidlig fremlæggelse af dens konklusioner til klageren om anvendelsen af reglen om den lavest mulige told ikke var berettiget, fordi det ville forskelsbehandle de interesserede parter. En tidlig fremlæggelse af oplysninger for alle interesserede parter vedrørende samme spørgsmål ville føre til forskelsbehandling med hensyn til de betænkeligheder, som forskellige parter har givet udtryk for, og ville åbne op for andre anmodninger om tidlig fremlæggelse af oplysninger, hvorimod fristen på 10 dage for indgivelse af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger er af forskriftsmæssig karakter (grundforordningens artikel 20, stk. 5) ⁽⁷⁾. Ved i dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger at angive det beslutningsgrundlag, hvorpå det blev konkluderet, at betingelserne i artikel 7, stk. 2a, ikke var opfyldt, og ved at opfordre klageren og alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til disse konklusioner, ville alle parters ret til forsvar overholdes.
- (11) De parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der blev afholdt høringer med klageren, CCCME og virksomhederne Sinoboom, JLG, Terex og Dingli. Den 10. juni 2024 indgav Sinoboom en anmodning om høring til høringskonsulenten. Anmodningen blev trukket tilbage den 18. juni 2024 på grund af en lignende høring med sagsbehandlerne. Sinoboom blev underrettet om sin ret til at henvende sig til høringskonsulenten, hvis der ikke blev fundet en tilfredsstillende løsning på mødet med sagsbehandlerne. Der blev afholdt høringer med Dingli den 29. august 2024, CCCME og Terex henholdsvis den 5. september 2024, JLG den 6. september 2024 og Sinoboom den 9. september 2024.

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1915 af 11. juli 2024 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L, 2024/1915, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj).

⁽⁶⁾ CCCME havde i kraft af en fuldmagt beføjelse til at repræsentere otte eksporterende producenter i denne undersøgelse.

⁽⁷⁾ Henvisning til fodnote 1.

- (12) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (13) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Kina (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (14) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med henholdsvis Dingli og klageren den 15. november 2024 og med JLG og Terex den 19. november 2024.
- (15) Efter bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger reviderede Kommissionen den endelige antidumpingtold, der gælder for Dingli, for andre samarbejdsvillige virksomheder i bilaget og for alle andre virksomheder. De tilgrundliggende dumpingberegninger blev fremlagt igen, og Dingli fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. De øvrige interesserede parter fik også lejlighed til at fremsætte bemærkninger til den nyligt beregnede endelige antidumpingtold. Der blev ikke modtaget yderligere bemærkninger, der kunne ændre Kommissionens konklusioner.

1.5. Påstande i forbindelse med indledningen

- (16) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede CCCME Kommissionens konklusioner i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told om, at CCCME ikke havde ret til forsvar i eget navn. CCCME gentog sine bemærkninger, der allerede er behandlet i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told, og tilføjede, at hvis Kommissionen afviser CCCME's status som interesseret part, skal den også afvise CMAE's status som interesseret part.
- (17) Kommissionen bekræftede sine resultater og konklusioner i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told, men præciserede, at CCCME blev betragtet som en interesseret part, idet den repræsenterede de eksporterende producenter, som havde givet CCCME fuldmagt. I den henseende var CCCME's status ikke anderledes end for CMAE.

1.6. Stikprøveudtagning

- (18) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af EU-producenter, importører og eksporterende producenter, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 16-23 i forordningen om midlertidig told.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (19) Som anført i afsnit 1.6 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. oktober 2022 til den 30. september 2023 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2020 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

- (20) Som anført i betragtning 33 og 34 i forordningen om midlertidig told er den undersøgte vare mobilt adgangsudstyr beregnet til løft af personer, selvbevægende, med en maksimal arbejdshøjde på 6 m eller derover, og dele dertil samlet på forhånd eller leveret som samlesæt, undtagen enkelte komponenter, hvis disse foreligger særskilt, og undtagen udstyr til løft af personer monteret på køretøjer omfattet af kapitel 86 og 87 i det harmoniserede system (»den undersøgte vare«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 og ex 8431 39 00 (Taric-koder: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 og 8431 39 00 10).

- (21) Varedækningen omfatter maskiner, der anvendes til løft af personer til en lang række forskellige anvendelsesformål, herunder leddelte bomlifte, teleskopbomlifte, sakselifte og vertikale master.
- (22) Dele dertil, samlet på forhånd eller leveret som samlesæt, består navnlig af fire kategorier: 1) chassis, 2) tårn eller drejeskive, 3) platform eller kurve, 4) løftemekanisme til mobilt adgangsudstyr. Løftemekanismen omfatter bomme (teleskopbomme eller leddelte bomme, med eller uden kranarme) til teleskopbomlifte, leddelte bomlifte eller lodrette master og saksearme til sakselifte. De omfatter ikke individuelle komponenter, når de præsenteres særskilt.

2.2. Den pågældende vare

- (23) Som anført i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»den pågældende vare«).

2.3. Samme vare

- (24) I betragtning 36-37 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at den pågældende vare, den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina, og den undersøgte vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, derfor var samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Der blev ikke modtaget bemærkninger til denne konklusion.

2.4. Påstande vedrørende varedækningen

- (25) CCCME og den eksporterende producent Sinoboom fremsatte bemærkninger til varedækningen. Som svar på bemærkningerne fra CCCME og Sinoboom fremførte klageren, at varedækningen bør forblive uændret.

2.4.1. Påstand om udelukkelse af elektrisk mobilt adgangsudstyr

- (26) CCCME var uenig i Kommissionens afvisning af den påstand, der er sammenfattet i betragtning 45 til 46 i forordningen om midlertidig told, om at udelukke elektrisk og hybridt mobilt adgangsudstyr fra varedækningen. Den gentog, at der var en klar og åbenbar forskel på de fysiske og tekniske egenskaber mellem konventionelt og elektrisk eller hybridt mobilt adgangsudstyr. CCCME gentog også, at disse to kategorier af mobilt adgangsudstyr havde grundlæggende forskelle i mekaniske komponenter, anvendte forskellige former for fremdrift og havde forskellige tekniske funktioner og anvendelser. Organisationen hævdede desuden, at udstyret blev anvendt af forskellige industrigrene, f.eks. byggeri og anlæg, vedligeholdelse, oplagring eller fremstilling. CCCME nævnte som eksempel dieseldrevne sakselifte, som efter CCCME's opfattelse ofte blev anvendt som udendørs udstyr, fordi sådanne maskiner har større motorer, dæk og rammer og derfor let kan flyttes over ujævnt terræn. Derimod blev elektriske sakselifte efter organisationens opfattelse ofte anvendt som indendørs udstyr, fordi de er mindre, mere fleksible og har mindre effekt, og de kan derfor bedre bruges i tætte og smalle rum. CCCME fandt af disse årsager, at disse to kategorier ikke havde de samme væsentlige egenskaber og ikke udgjorde homogene varer.
- (27) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME påstanden om forskellen mellem konventionelle og elektriske typer af mobilt adgangsudstyr. Den fremførte, at Kommissionens holdning om, at elektrisk mobilt adgangsudstyr »kan anvendes« i stigende grad i miljøer eller industrier, der tidligere anvendte mobilt adgangsudstyr med konventionel fremdrift, var spekulativ. Den fremførte også, at EU-erhvervsgrenen selv udtrykkeligt anerkendte, at den væsentlige forskel mellem de to varekategorier lå i fremdriftsmotoren, som fastlagde betingelserne for anvendelse, og at forbrændingsmotorer var til brug i udendørs ujævnt terræn og elektriske motorer til indendørs industriel anvendelse. CCCME hævdede også, at eftersom argumentet vedrørte fremtiden, var det irrelevant for UP. Organisationen fremførte således, at varedækningen var forkert defineret fra begyndelsen, og at konklusionerne om skade på grundlag af en fejlagtig varedefinition derfor var tvivlsomme.

- (28) Kommissionen bemærkede, at CCCME ikke fremlagde yderligere argumenter eller dokumentation, der kunne begrunde udelukkelsen af elektrisk mobilt adgangsstyr. Som forklaret i betragtning 45 til 46 i forordningen om midlertidig told fastholdt den derfor, at begge kategorier (konventionelt og elektrisk eller hybridt mobilt adgangsstyr) havde de samme væsentlige egenskaber, og at det var berettiget, at de begge var en del af varedækningen. Kommissionen bemærkede endvidere, at markedet for mobilt adgangsstyr hele tiden udviklede sig, og i betragtning af de miljømæssige betæneligheder kan bl.a. elektrisk mobilt adgangsstyr i stigende grad anvendes i miljøer eller i industrier, der hidtil har anvendt mobilt adgangsstyr med konventionel fremdrift. Det ville således ikke være rationelt at udelukke elektrisk mobilt adgangsstyr fra varedækningen, bl.a. fordi det allerede i UP hovedsagelig anvendtes indendørs. Endnu vigtigere er det, at uanset den indendørs og udendørs brug af mobilt adgangsstyr har både elektrisk og konventionelt mobilt adgangsstyr de samme grundlæggende egenskaber og anvendelser, og begge er omfattet af definitionen af den pågældende vare. Kommissionen fastholdt derfor, at varedækningen var korrekt defineret.

2.4.2. *Påstand om udelukkelse af mobilt adgangsstyr med en arbejds højde på 28 m og derover*

- (29) Som svar på de foreløbige konklusioner og som gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte CCCME også til forsvar, at dens anmodning om at udelukke hybridt eller elektrisk mobilt adgangsstyr med en arbejds højde på 28 m og derover, som ikke blev fremstillet af EU-erhvervsgrenen, var velbegrundet i modsætning til Kommissionens erklæringer. Den fandt endvidere, at det forhold, at Kommissionen nævnte, at det pågældende mobile adgangsstyr kunne fremstilles i fremtiden, ikke var relevant, fordi hvis det pågældende mobile adgangsstyr ikke blev importeret i den betragtede periode, ville konklusionerne om skade være fordrejede, da disse typer udstyr ikke kunne skade EU-erhvervsgrenen. CCCME gjorde gældende, at virksomhederne Dinolift og Manitou kun kunne fremstille mobilt adgangsstyr med en arbejds højde på op til 28 meter.
- (30) Kommissionen var af den opfattelse, at oplysningerne på virksomheden Dinolifts websted og Manitous årsrapport viste, at de kunne producere mobilt adgangsstyr med en arbejds højde på op til 28 meter. Det beviser imidlertid ikke, at disse producenter eller andre producenter på markedet slet ikke kunne producere mobilt adgangsstyr med en arbejds højde på over 28 meter i tilfælde af efterspørgsel, eller at de ikke ville begynde at producere det i den nærmeste fremtid. Som allerede behandlet af Kommissionen i betragtning 337 i forordningen om midlertidig told kunne den omstændighed, at visse varettyper blev fremstillet i mindre grad, ikke føre til en konklusion om, at disse varettyper ikke konkurrerede med importen fra Kina, men var snarere virkningen af dumpingimport eller lav efterspørgsel efter disse varettyper. Derudover fandt Kommissionen, at det forhold, at de stikprøveudtagne EU-producenter i UP ikke solgte alle de varettyper, der findes på markedet, eller at nogle varettyper slet ikke blev solgt af EU-producenterne i UP, ikke havde nogen indflydelse på de overordnede konklusioner om EU-erhvervsgrenens skade. Kommissionen fastholdt således, at der ikke var nogen grund til at udelukke nogen af varettyperne fra varedækningen, og den fastholdt sine konklusioner i betragtning 47 i forordningen om midlertidig told.

2.4.3. *Påstand om at udelukke dele af mobilt adgangsstyr og, hvis det ikke udelukkes, at opføre dem i forordningens dispositive del*

- (31) Som svar på de foreløbige konklusioner og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME, at medtagelsen af dele, der er samlet på forhånd eller leveret som samlesæt, var uberettiget — i mangel af et frit marked for dele af mobilt adgangsstyr i Unionen var der ikke forvoldt en eventuel væsentlig skade over for EU-producenter af dele af mobilt adgangsstyr som følge af import af samme vare fra Kina. CCCME anmodede endvidere Kommissionen om udtrykkeligt at opføre de pågældende dele (dvs. chassis, drejeskive, løftmekanisme og platform) i definitionen af varedækningen i den dispositive del af foranstaltningerne for at sikre konsekvens i gennemførelsen og undgå enhver forvirring om varedækningen.
- (32) Kommissionen mente, at CCCME ikke havde fremsat yderligere underbyggede argumenter for at udelukke dele dertil Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner, jf. betragtning 52 i forordningen om midlertidig told, om, at delene fortsat bør være en del af varedækningen.
- (33) Til gengæld fandt Kommissionen, at CCCME's anmodning om udtrykkeligt at opføre delene i definitionen af varedækningen i den dispositive del af foranstaltningerne var berettiget, og tilpassede den dispositive del af forordningen i overensstemmelse hermed.

2.4.4. Påstand om at udelukke edderkopplifte

- (34) Den eksporterende producent Sinoboom anmodede om, at edderkopplifte skulle udelukkes fra varedækningen. Den hævdede, at en edderkopplift var en meget speciel type mobilt adgangsudstyr til smalle passager og havde en lavere vægt og et lavere jordtryk sammenlignet med andre typer mobilt adgangsudstyr. Virksomheden fremførte, at en edderkopplift kan anvendes under forskellige terrænforhold og i forskellige sammenhænge, men at den er unik i sin evne til at passere igennem smalle passager, hvilket gør den særlig nyttig til indendørs brug, som indkøbscentre, stadioner, banegårde, hoteller og lufthavne. Sinoboom hævdede også, at der var en meget lille produktion i Unionen af disse typer. Af disse årsager mente Sinoboom, at edderkopplifte fra Kina ikke konkurrerede med de edderkopplifte, der fremstilles i Unionen, og at indførelsen af told på virksomhedens import ville straffe både importører og brugere i det efterfølgende led samt forbrugere.
- (35) Kommissionen fandt, at anmodningen ikke var begrundet. På trods af deres særlige karakteristika havde edderkopplifte de samme væsentlige egenskaber som de andre typer mobilt adgangsudstyr. Sinoboom påpegede selv, at der fandtes to producenter af edderkopplifte, hvilket viste, at der var en produktion af edderkopplifte i Unionen. En løftemekanisme, en form, eller det forhold, at den kunne passere igennem smalle passager, ændrede ikke dens anvendelse, hvilket var at give arbejdstagerne mulighed for på en sikker måde at arbejde i højden. De edderkopplifte, der blev importeret fra Kina, konkurrerede derfor med edderkopplifte produceret i Unionen. Påstanden om, at produktionen i Unionen ikke kunne dække efterspørgslen, var ikke dokumenteret. Selv hvis det var tilfældet, at EU-erhvervsgrenen ikke kan imødekomme efterspørgslen, er det ikke et relevant kriterium for at udelukke en varetype fra varedækningen; formålet med indførelsen af told var at få mobilt adgangsudstyr importeret til en rimelig pris og ikke at forhindre importen af denne edderkopplift eller af andet mobilt adgangsudstyr. Kommissionen afviste således påstanden.

2.4.5. Konklusion om varedækningen

- (36) På baggrund af ovenstående besluttede Kommissionen at fastholde sine konklusioner i betragtning 52 i forordningen om midlertidig told.

3. DUMPING

- (37) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra GOC, Dingli, Terex, JLG, Sinoboom og CCCME til de foreløbige konklusioner om dumping.

3.1. Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a

- (38) CCCME og Sinoboom anfægtede Kommissionens beslutning om at vælge lastbilmonterede platforme som varer i samme generelle kategori som mobilt adgangsudstyr. CCCME fremførte, at afvisningen af en malaysisk kranproducent som en egnet kilde til fastsættelsen af referenceværdier for ikkefordrejede SA&G-omkostninger samt fortjeneste var grundløs. Begge ovennævnte interesserede parter påpegede vigtige forskelle mellem lastbilmonterede mobile platforme og mobilt adgangsudstyr, idet de hævdede, at de tekniske egenskaber og produktionsprocessen er forskellige fra det, der anvendes i forbindelse med mobilt adgangsudstyr, og det har stor indvirkning på produktionsomkostningerne.
- (39) CCCME hævdede, at hvis Kommissionen vælger Brasilien, burde en anden producent af løfteudstyr end Madal Palfinger S.A. (»Madal Palfinger«) vælges som en egnet kilde til fastsættelse af referenceværdier for ikkefordrejede SA&G-omkostninger samt fortjeneste. Sinoboom foreslog en producent af mobile kraner og larvefodskraner som en alternativ brasiliansk producent.
- (40) Hverken Kommissionen eller interesserede parter kunne udpege et land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, hvor der blev produceret mobilt adgangsudstyr. Kommissionen valgte derfor en vare i samme generelle kategori som mobilt adgangsudstyr ud fra de definerende egenskaber ved den undersøgte vare, jf. afsnit 2 i indledningsmeddelelsen ⁽⁸⁾, nemlig løfteudstyr, der er mobilt, selvkørende og anvendes til løft af personer.

⁽⁸⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj>).

Kommissionen udelukkede følgelig statiske kraner, der anvendes til materialehåndtering. For så vidt angår mobile larvefodskraner, kan de, da definitionen af den undersøgte vare udtrykkeligt udelukker virksomheder, der håndterer materialer ⁽⁹⁾, ikke betragtes som en vare i samme generelle kategori som mobilt adgangsudstyr.

- (41) Lastbilmonterede mobile platforme er i sagens natur mobile og anvendes hovedsagelig til løft af personer. Den eneste forskel i forhold til mobilt adgangsudstyr er deres mekanisme til fremdrift, som for sidstnævntes vedkommende er indbygget, mens den for den lastbilmonterede mobile platform leveres af et køretøj. Kommissionen bekræftede på ny sin konklusion i andet notat om produktionsfaktorerne (»det andet notat«) om, at lastbilmonterede mobile platforme i betragtning af deres tilsvarende definerende egenskaber og anvendelser, produktionsproces og inputmateriale er i samme generelle kategori som mobilt adgangsudstyr. De forskelle, som CCCMA og Sinoboom har gjort gældende, var ikke af en sådan art, at de kunne underminere de grundlæggende ligheder i de to varers definerende egenskaber. Påstanden blev afvist.
- (42) De interesserede parter foreslog ingen producenter af lastbilmonterede mobile platforme som en egnet kilde til fastsættelse af referenceværdier for ikkefordrejede SA&G-omkostninger samt fortjeneste. Madal Palfinger, der er en producent i Brasilien, som Kommissionen udpegede i det andet notat, var derfor den eneste virksomhed, der blev undersøgt nærmere.
- (43) CCCME og Sinoboom hævdede, at Madal Palfingers regnskaber ikke kan betragtes som pålidelige med henblik på at beregne den normale værdi, da den ejes af en virksomhed med hovedsæde i Unionen (Østrig), og visse transaktioner, der indgår heri, ikke blev foretaget i normal handel. De henviste til noterne i Madal Palfingers regnskaber for 2023, hvori det hedder, at »[d]e vanskelige økonomiske og politiske forhold i LATAM også havde en indvirkning på produktionen. Kapaciteten blev justeret i overensstemmelse hermed, navnlig i Brasilien. De interne forsyningsforbindelser med produktionsstederne i USA er blevet udvidet såvel som processen med standardisering [...].⁽¹⁰⁾«
- (44) Kommissionen fandt ikke, at pålideligheden af transaktionerne i Madal Palfingers regnskaber med henblik på beregning af den normale værdi var truet af den kapacitetsjustering i Palfingergruppen, der er nævnt i noterne til virksomhedens regnskaber for 2023, fordi størstedelen af Madal Palfingers transaktioner på hjemmemarkedet og det internationale marked med hensyn til salg, generalomkostninger og fortjeneste fortsat var pålidelig.
- (45) Kommissionen bekræftede sin konklusion i betragtning 197 i forordningen om midlertidig told om, at Madal Palfingers ejerskab var irrelevant for undersøgelsen. De finansielle data, der er indhentet hos Madal Palfinger, afspejler de salgstransaktioner, der er foretaget af den brasilianske producent og ikke af dens europæiske ejer.
- (46) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME påstande om, at Madal Palfingers regnskaber var upålidelige på grund af koncerninterne transaktioner. CCCME citerede også en erklæring fra Palfingergruppens rapport fra 2023 ⁽¹¹⁾, hvori der henvises til Argentina ⁽¹²⁾ i stedet for Brasilien. Ovennævnte påstande er allerede behandlet i betragtning 44 og 45.
- (47) Derfor bekræftes konklusionen i betragtning 58 i forordningen om midlertidig told hermed.

3.2. Normal værdi

3.2.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

- (48) Nærmere oplysninger om forekomsten af væsentlige fordrejninger findes i afsnit 3.3 i forordningen om midlertidig told.

⁽⁹⁾ Den vare, der er genstand for denne undersøgelse, er mobilt adgangsudstyr konstrueret til løft af personer..., afsnit 2, Ibid.

⁽¹⁰⁾ Jf. s. 28 i årsregnskabet for 2023 for Madal Palfinger, https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

⁽¹¹⁾ Idem. Palfinger | Årsrapport 2023 | Download kan hentes her <https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads>.

⁽¹²⁾ Idem, s. 28 "De interne forsyningsforbindelser med produktionsstederne i USA er blevet udvidet, og processen med standardisering og optimering af produktionen **på Rio Tercero-anlægget i Argentina** er fortsat." Fremhævelse tilføjet.

- (49) Efter indførelsen af midlertidig told fremsatte GOC den 29. juli 2024 en række bemærkninger, hvori den hævdede, at: i) der er mangler i rapporten, ii) grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«), iii) Kommissionens undersøgelsespraksis i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO-lovgivningen, og iv) Kommissionen bør foretage en omfattende undersøgelse af, om der er fordrejninger på markedet i det repræsentative land og på dets eget marked. Samme dag fremsatte CCCME bemærkninger om, at: i) grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO-aftalerne og afgørelsen fra WTO's Twistbilæggelsesorgan i sagen Den Europæiske Union — Antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina ⁽¹³⁾, ii) der ikke er væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), i sektoren for mobilt adgangsudstyr i Kina.
- (50) Mere specifikt hævdede GOC for det første, at den ajourførte rapport fortsætter problematikken fra rapporten ved fortsat at foretage en subjektiv, ensidig og ukorrekt vurdering af Kinas markedsøkonomi. Det er efter GOC's opfattelse navnlig fordi: a) Kina har etableret en socialistisk markedsøkonomi i overensstemmelse med sin egen specifikke virkelighed, og Kinas socialistiske markedsøkonomi er løbende blevet forbedret og udviklet, hvor markedet indtager en afgørende rolle i tildelingen af ressourcer, og GOC spiller en stadig bedre rolle med hensyn til fuldt ud at stimulere vitaliteten i økonomien. Der findes ikke kun en enkelt model for markedsøkonomi, og markedsøkonomien bør være uløseligt forbundet med hver enkelt lands historie, kultur og virkelighed, b) indholdet af den ajourførte rapport er ukorrekt, ensidigt og afviger i alvorlig grad fra den objektive virkelighed ved at anvende de kinesiske industriers legitime konkurrencefordele og de normale institutionelle forskelle mellem Kina og Europa som grundlag for at afgøre, om der er tale om væsentlige markedsforvridninger, hvorved spørgsmålet om eksistensen af væsentlige markedsfordrejninger i selve Unionen helt undgås, c) Kommissionen kun har udsendt arbejdsdokumenter fra sine tjenestegrene om Kina og Rusland, hvilket fører til mistanke om, at dette skyldes politiske overvejelser og giver anledning til bekymring med hensyn til mestbegunstigelsesbehandlingen, og d) Kommissionen accepterer de påstande om væsentlig fordrejning, som de indenlandske industrier har fremsat, ved at anvende den (ajourførte) rapport som den vigtigste dokumentation og dermed skabe fordele for EU's erhvervsgrene. Med udgangspunkt i rapporten beslutter Kommissionen at indlede sager, gennemføre undersøgelser og drage konklusioner, hvilket resulterer i, at Kommissionen ser mere positivt på den dokumentation, som EU's erhvervsgrene har fremlagt, hvilket er en praksis, der er uforenelig med de grundlæggende retsprincipper om rimelighed og retfærdighed.
- (51) Kommissionen var ikke enig. Kinesiske historiske og kulturelle karakteristika indgår faktisk slet ikke i analysen af væsentlige fordrejninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og den ajourførte rapport — som er et omfattende dokument baseret på omfattende objektive beviser, herunder lovgivning, forskrifter og andre officielle politikdokumenter, der er offentliggjort af de kinesiske myndigheder, tredjepartsrapporter fra internationale organisationer, akademiske undersøgelser og artikler fra forskere og andre pålidelige uafhængige kilder — fokuserer på tilfælde, der tyder på forekomsten af fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). De relevante fordrejninger er nøje beskrevet i afsnit 3.3.2-3.3.8 i forordningen om midlertidig told under hensyntagen til ikke blot den ajourførte rapport, men til dokumentationsgrundlaget i sagen, og GOC har undladt at tilføje specifikke oplysninger, der kan rejse tvivl om denne analyse. Med hensyn til GOC's påstand om, at markedet indtager en afgørende rolle i allokeringen af ressourcer under den socialistiske markedsøkonomiske model, påpegede Kommissionen tværtimod, at selv de seneste relevante kinesiske politikdokumenter viser en mangel på en sådan markedsbaseret ressourceallokering. Navnlig den beslutning, der blev vedtaget af det kinesiske kommunistpartis (CCP) centralkomité om yderligere uddybende reformer med henblik på omfattende fremme af kinesisk modernisering, der blev vedtaget på det tredje plenarmøde i CCP's 20. centralkomité den 18. juli 2024 (»3. plenarbeslutning«), bekræfter utvetydigt, at marxisme/leninisme er den ledende filosofi, der ligger til grund for GOC's økonomiske politik, og indfører udtrykkeligt en forpligtelse til at føre politikker, der er i modstrid med ressourceallokering baseret på markedsprincipper ⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ European Union — Anti-dumping measures on Biodiesel from Argentina, Appelorganets rapport, WT/DS473/AB/R, punkt 6.23.

⁽¹⁴⁾ Se f.eks. afsnit II.5. eller III.8. i den 3. plenarbeslutning.

- (52) Med hensyn til GOC's påstand om overtrædelse af bestemmelserne om mestbegunstigelsesbehandling mindede Kommissionen om, at en landerapport i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), kun skal udarbejdes for et land, hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land. Efter ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i 2017 havde Kommissionen sådanne indicier for væsentlige fordrejninger for så vidt angår Kina. Kommissionen offentliggjorde også en rapport om fordrejninger i Rusland i 2020 og ajourførte rapporten om Kina i 2024. Der kan i givet fald følge yderligere rapporter. Kommissionen mindede desuden om, at rapporterne ikke er obligatoriske for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. I grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), beskrives betingelserne for, at Kommissionen kan udarbejde landerapporter, og i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra d), er klagerne ikke forpligtet til at anvende rapporten, og eksistensen af en landerapport er heller ikke en betingelse for at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e), er tilstrækkelige beviser fremlagt af klageren for væsentlige fordrejninger i et hvilket som helst land, som opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tilstrækkeligt til at indlede undersøgelsen på dette grundlag. Bestemmelserne om landespecifikke væsentlige fordrejninger finder derfor anvendelse på alle lande uden nogen sondring, uanset om der findes en landerapport. Følgelig er bestemmelserne om landespecifikke fordrejninger ikke i strid med bestemmelserne om mestbegunstigelsesbehandling.
- (53) Med hensyn til påstanden om, at Kommissionen ved at offentliggøre rapporter om fordrejninger ville give EU's erhvervsgrene fordele, gentog Kommissionen sin holdning om, at den (ajourførte) rapport er et evidensbaseret dokument (se betragtning 51). Rapporten blev tilføjet undersøgelsesdossieret, således at alle interesserede parter ville have rig lejlighed til at fremsætte modargumenter, supplere eller fremsætte bemærkninger til den og til den dokumentation, hvorpå den er baseret. Som anført i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told valgte GOC ikke at fremlægge argumenter eller dokumentation, der tilbageviste kilderne i rapporten. I stedet for at Kommissionens praksis ikke er i overensstemmelse med de grundlæggende retsprincipper om rimelighed og retfærdighed, var det derfor snarere GOC, der undlod at gøre brug af sine proceduremæssige rettigheder.
- (54) For det andet hævdede GOC, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er forenelig med WTO's lovgivning, eftersom: a) begrebet væsentlige fordrejninger ikke kan findes i WTO's antidumpingaftale. Antidumpingaftalens artikel 2.2 indeholder i stedet en udtømmende liste over situationer, hvor fastsættelsen af den normale værdi kan foretages ved hjælp af enten den beregnede normale værdi eller prismetoden for eksport til tredjelande. En »væsentlig fordrejning af markedet« hører ikke til nogen af disse situationer, b) antidumpingaftalens artikel 2.2. fastsætter, at den normale værdi skal beregnes på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste. I antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 præciseres det yderligere, at omkostningerne skal beregnes på grundlag af optegnelser, der føres af den eksportør eller producent, der er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt accepterede regnskabsprincipper i eksportlandet og på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og distribution af den undersøgte vare. Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, går derfor videre end WTO-bestemmelserne med hensyn til anvendelsen af den beregnede normale værdi.
- (55) Disse argumenter kunne ikke godtages. Kommissionen fandt, at bestemmelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser, herunder mulighederne for at beregne den normale værdi, jf. antidumpingaftalens artikel 2.2. Således som WTO's appelorgan tydeligt redegjorde for i sagen DS473 ⁽¹⁵⁾, er det i henhold til WTO-lovgivningen tilladt at anvende behørigt tilpassede data fra et tredjeland, når en sådan tilpasning er nødvendig og begrundet. Kommissionen mindede i den forbindelse om, at når det er fastslået, at det som følge af forekomsten af væsentlige fordrejninger i eksportlandet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i eksportlandet, beregnes den normale værdi på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier i et egnet repræsentativt land for hver eksporterende producent, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Den samme bestemmelse i grundforordningen giver også mulighed for at anvende omkostninger på hjemmemarkedet, hvis det med sikkerhed kan fastslås, at de ikke er fordrejede. I denne forbindelse havde de eksporterende producenter mulighed for at fremlægge bevis for, at deres individuelle SA&G-omkostninger og/eller andre omkostninger i forbindelse med inputmaterialer ikke var fordrejede. Men som det fremgår af afsnit 3.3.2-3.3.8 i forordningen om midlertidig told, har Kommissionen fastslået, at der foreligger fordrejninger i sektoren for mobilt adgangsudstyr, og

⁽¹⁵⁾ Appelorganets rapport, European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina, WT/DS473/AB/R og Add.1, vedtaget den 26. oktober 2016, DSR 2016: VI, s. 2871, punkt 7.10.

der blev ikke fremlagt positive beviser for, at produktionsfaktorerne hos de enkelte eksporterende producenter ikke var fordrejede. Spørgsmålet, om hvorvidt de kinesiske virksomheders optegnelser blev ført i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i Kina, eller om de med rimelighed afspejlede de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare i Kina, berører derfor ikke konklusionen vedrørende anvendelsen af metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

- (56) For det tredje hævdede GOC, at Kommissionens undersøgelsespraksis er uforenelig med WTO, for så vidt som Kommissionen ikke undersøgte, om de kinesiske eksportørers optegnelser var i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i det eksporterende land eller på rimelig vis afspejlede produktions- og salgsomkostningerne for de undersøgte varer, men afviste de kinesiske eksportørers optegnelser på grund af såkaldt væsentlig fordrejning af markedet, hvilket er i strid med artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale, og appelorganets konklusioner, som i DS473 og i panelrapporten i DS494 understregede, at i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 skal producentens omkostningsregnskaber, i det omfang de nøjagtigt og pålideligt afspejler alle de omkostninger, der faktisk er afholdt og reelt er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, anses for »i rimeligt omfang at afspejle omkostninger ved produktion og salg af den undersøgte vare«, og undersøgelsesmyndigheden skal anvende disse optegnelser til at fastsætte produktionsomkostningerne for den virksomhed, der undersøges. GOC opfordrede følgelig Kommissionen til at rette op på sin praksis for at bringe den i overensstemmelse med disse WTO-krav.
- (57) Kommissionen måtte afvise disse påstande. Med hensyn til, hvorvidt de kinesiske eksportørers optegnelser var i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, blev dette argument allerede behandlet i betragtning 54-56. Kommissionen mindede desuden om, at for DS494 har både Unionen og Den Russiske Føderation appelleret panelets konklusioner, som ikke er endelige og derfor ifølge WTO's faste retspraksis ikke har nogen retlig status i WTO-systemet, da de ikke er blevet vedtaget af tvistbilæggelsesorganet ved en afgørelse truffet af WTO-medlemmerne. Under alle omstændigheder blev bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, af panelrapporten i nævnte tvist specifikt anset for at falde uden for tvistens genstand.
- (58) For det fjerde fremførte GOC, at Kommissionen accepterede data fra det repræsentative land og anvendte dem til at erstatte de kinesiske producenters omkostninger uden at foretage en omfattende vurdering af, om der er tale om væsentlige fordrejninger i Brasilien i overensstemmelse med de seks kriterier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Efter GOC's opfattelse bør Kommissionen proaktivt undersøge og bevise forekomsten af fordrejninger i de repræsentative lande i stedet for passivt at vente på, at sagens parter fremlægger dokumentation. På trods af de kinesiske eksporterende producenters bemærkninger vedrørende antidumping- og/eller udligningsforanstaltninger over for stålmaterialer i Brasilien undersøgte Kommissionen desuden ikke, om disse importrestriktive foranstaltninger i Brasilien havde fordrejet de relevante brasilianske producenters priser, men afviste vilkårligt de kinesiske eksporterende producenters argumenter. Med hensyn til omkostningsdata i Brasilien indtog GOC alligevel den holdning, at eftersom Kommissionen havde konstateret væsentlige fordrejninger i kinesiske virksomheders varer på grundlag af koncerninterne transaktioner, burde Kommissionen også have undersøgt og forelagt beviser, om hvorvidt priserne hos de udvalgte virksomheder i Brasilien var »fordrejede« på grund af koncerninterne transaktioner ved udvælgelsen af de repræsentative virksomheder. Desuden hævdede GOC, at Kommissionen burde foretage en omfattende undersøgelse af, om der er fordrejninger på EU's indre marked. GOC mener, at dette er tilfældet, f.eks. fordi EU-institutionerne og medlemsstaterne har vedtaget en række forskellige tilgange svarende til Kinas for at styre deres økonomier og industrier, herunder, men ikke begrænset til, udstedelse af retningslinjer fra myndighederne, som kræver, at det finansielle system, navnlig forretningsbanker, påtager sig et socialt ansvar, gennemførelse af økonomiske hjælpeprogrammer og udarbejdelse af energipolitikker, der tilskynder og vejleder energisektoren.

- (59) Kommissionen anså ikke disse argumenter for korrekte. Hvad angår vurderingen af data i det repræsentative land mindede Kommissionen om, at i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), beregner den kun den normale værdi på grundlag af andre data end hjemmemarkedspriser og -omkostninger (medmindre det udtrykkeligt er fastslået, at disse omkostninger ikke er fordrejede) i eksportlandet, hvis den fastslår, at disse data er hensigtsmæssige med henblik på at afspejle ikkefordrejede priser og omkostninger. I denne proces er Kommissionen forpligtet til kun at anvende ikkefordrejede data. I den forbindelse forholder Kommissionen sig langt fra passivt, men foretager sin egen analyse og opfordrer også interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til de foreslåede kilder til fastsættelse af den normale værdi i de tidlige faser af undersøgelsen, nemlig gennem notaterne om ikkefordrejede kilder, som den agter at anvende, og som udsendes tidligt i proceduren. Kommissionens endelige beslutning om, hvilke ikkefordrejede data der skal anvendes til at beregne den normale værdi, tager fuldt ud hensyn til alle bemærkninger modtaget fra parterne samt Kommissionens egen undersøgelse. Alle relevante aspekter af analysen er beskrevet nærmere i afsnit 3.4 i forordningen om midlertidig told, herunder i betragtning 199 vedrørende koncerninterne transaktioner og betragtning 201 med hensyn til antidumping- og udligningsforanstaltningerne i Brasilien. Med hensyn til de påståede fordrejninger i Unionen har Kommissionen allerede som svar på et lignende argument fremsat af CCCME i betragtning 179 i forordningen om midlertidig told påpeget, at EU's politikker ikke er relevante i forbindelse med en vurdering, der er foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen gentog, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), analyseres den potentielle virkning af et eller flere af de fordrejende elementer, der er anført i denne bestemmelse, med hensyn til priser og omkostninger i eksportlandet. Omkostningsstrukturen og prisdannelsesmekanismerne på andre markeder, f.eks. EU-markedet, indgår ikke i denne undersøgelse.
- (60) Med hensyn til CCCME's argumenter gentog sammenslutningen for det første sin tidligere påstand om, at hverken antidumpingaftalen eller Kinas protokol om tiltrædelse af WTO eller tvistbilægelsesorganets afgørelse giver Kommissionen mulighed for at afvige fra den generelle metode til fastsættelse af den normale værdi i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.1, dvs. ved at anvende den eksporterende producents omkostninger og priser eller omkostninger og priser i eksportlandet, med den begrundelse, at der konstateres væsentlige fordrejninger i eksportlandet. CCCME fremførte i den forbindelse, at dens argument i denne forbindelse, som blev fremsat den 3. januar 2024, ikke blev behandlet af Kommissionen.
- (61) Eftersom CCCME's argument stort set er identisk med det argument, som GOC har fremført, og som behandles i betragtning 54-57, henviste Kommissionen til sin holdning i nævnte betragtninger.
- (62) For det andet fremførte CCCME hvad angår den påståede mangel på væsentlige fordrejninger i sektoren for mobilt adgangsudstyr i Kina, a) at Kina i de seneste syv år har åbnet sit finansielle system og accepteret udenlandske investeringer på sit geografiske område, herunder amerikanske og europæiske producenter af mobilt adgangsudstyr, b) at Kina har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at styrke sin beskyttelse af intellektuelle ejendomsretigheder, og landet har også gennemført vigtige reformer af rammerne for statsejede virksomheder, som reducerer overkapacitet og øger deres konkurrenceevne, c) at den 14. femårsplan henviser kun til sektoren for entreprenørmaskinersektoren for entreprenørmaskiner, mens sektoren for mobilt adgangsudstyr, dvs. industrien for industrielt udstyr til arbejdsplatforme, end ikke nævnes i den 14. femårsplan. Den omstændighed, at det mobile adgangsudstyr ofte anvendes i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, berettiger efter CCCME's opfattelse ikke Kommissionens tilgang til at anse sektoren for mobilt adgangsudstyr for at være en del af sektoren for entreprenørmaskiner, d) at Kommissionens ræsonnement vedrørende statslig tilstedeværelse i virksomheder er hyklerisk, da ingen af de virksomheder, som Kommissionen har henvist til, f.eks. XCMG eller Liugong, indgår i stikprøven i denne undersøgelse og derfor ikke repræsenterer drivkraften i den kinesiske industri. Hvis Kommissionen finder, at en statslig aktiepost hos producenter af mobilt adgangsudstyr er årsagen til markedsfordrejningen, bør Kommissionen desuden også konkludere, at EU-medlemsstater som Frankrig, Tyskland eller Polen også fordrejer markedet ved at eje aktier i børsnoterede selskaber.

- (63) Kommissionen kunne ikke acceptere disse påstande. CCCME fremlagde ingen specifik dokumentation, der afkræftede Kommissionens analyse i afsnit 3.3.2, 3.3.5 og 3.3.7 i forordningen om midlertidig told, og en simpel udtalelse om, at udenlandske investeringer er velkomne i Kina, eller at der er gennemført reformer af rammerne for statsejede virksomheder, kan ikke ændre Kommissionens vurdering i denne henseende. Kommissionen påpegede derudover, at nylige kinesiske politikdokumenter, f.eks. resolutionen fra den 3. plenarforsamling, viser, at reformprocessen for statsejede virksomheder primært har til formål at konsolidere og styrke statsejede virksomheders tilstedeværelse i strategiske industrier⁽¹⁶⁾. Med hensyn til det forhold, at sektoren for mobilt adgangsudstyr ikke specifikt er nævnt i den 14. femårsplan, beskrev Kommissionen i betragtning 130-138 i forordningen om midlertidig told det kinesiske planlægningssystem, som fastsætter prioriteter og mål for myndighederne på centralt plan, provinsplan og lokalt plan, herunder hvordan dette system, selv om det ikke specifikt nævner sektoren for mobilt adgangsudstyr i den nationale 14. femårsplan, indeholder udtrykkelige bestemmelser for den pågældende vare på subcentralt plan. Hvad angår EU-medlemsstater, der ejer aktier i virksomheder, har Kommissionen allerede påpeget, at denne argumentation ikke er relevant i betragtning 59. Desuden har Kommissionen også i betragtning 107-111 og 171 i forordningen om midlertidig told fastslået, at den statslige kontrol med de kinesiske producenter af mobilt adgangsudstyr i denne sag går langt ud over ejerskab og udgør en væsentlig forordning, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led.
- (64) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME sine påstande vedrørende uforeneligheden af artikel 2, stk. 6a, med WTO-aftalen. Påstandene er allerede behandlet i betragtning 51-61.
- (65) På baggrund af ovenstående bekræfter Kommissionen sine konklusioner i afsnit 3.3 i forordningen om midlertidig told.

3.2.2. Repræsentativt land

- (66) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at eftersom der ikke er noget andet land på et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, som producerer mobilt adgangsudstyr, burde Kommissionen have valgt et andet land end Brasilien, som er producent af en lignende vare, der tilhører samme generelle kategori. CCCME gentog sit forslag om at vælge Malaysia som et alternativt repræsentativt land.
- (67) I betragtning 60 i forordningen om midlertidig told tilbageviste Kommissionen allerede denne påstand ved at tilføje yderligere elementer i betragtning 41.
- (68) Konklusionerne i betragtning 203 i forordningen om midlertidig told bekræftedes derfor.

3.2.3. Ikkefordrede omkostninger og referenceværdier

3.2.3.1. Produktionsfaktorer

- (69) Sinoboom hævdede, at anvendelsen af Global Trade Atlas (GTA)⁽¹⁷⁾ førte til et urimeligt resultat for visse produktionsfaktorer, som f.eks. motorer og andre materialer⁽¹⁸⁾, for hvilke Sinoboom hævdede, at der var betydelige prisforskelle mellem virksomhedens egne omkostninger og referenceværdien. Virksomheden hævdede, at for at opnå ikkefordrede referenceværdier for disse burde Kommissionen anvende Sinobooms indberettede data eller en alternativ metode.

⁽¹⁶⁾ Se f.eks. afsnit II.5. i den 3. plenarbeslutning: "Vi vil uddybe reformen af statslig kapital og statsejede virksomheder, forbedre institutionerne og mekanismerne for forvaltning og tilsyn, styrke den strategiske koordinering mellem de relevante administrative myndigheder og arbejde på at forbedre udformningen af den statsejede sektor og tilpasse dens struktur. Alt dette medvirker til, at den statslige kapital og de statsejede virksomheder bliver stærkere, klarer sig bedre og vokser. (...) Den statslige kapital vil blive styret i retning af større industrier og nøgleområder, der er afgørende for den nationale sikkerhed og vil tjene som grundlaget i den nationale økonomi. (...) Vi vil oprette et system til vurdering af statsejede virksomheders resultater med hensyn til opfyldelsen af deres strategiske opgaver (...)."

⁽¹⁷⁾ International Import Export Trade Data: Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), <https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas>.

⁽¹⁸⁾ I betragtning af at påstanden vedrører omkostningerne ved visse produktionsfaktorer hos Sinoboom, må de specifikke produktionsfaktorer ikke nævnes af fortrolighedshensyn.

- (70) Kommissionen fandt, at Sinoboos data var genstand for væsentlige fordrejninger, der var konstateret for Kina, jf. afsnit 3.2.1 og betragtning 64-185 i forordningen om midlertidig told. De kunne derfor ikke anvendes i beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen afviste derfor også påstanden om, at forskellene mellem de fordrejede priser på de produktionsfaktorer, som virksomheden anvendte, og referencepriserne hentet fra GTA viser, at GTA-priserne »ikke er repræsentative«.
- (71) Sinoboom hævdede, at de HS-koder, som Kommissionen havde valgt for visse produktionsfaktorer, adskiller sig fra dem, der blev indberettet under verifikationen af spørgeskemabesvarelsen. Virksomheden anmodede om at anvende de indberettede HS-koder.
- (72) Kommissionen reviderede referenceværdierne for de produktionsfaktorer, der er nævnt i betragtning 71, for at sikre overensstemmelse med de af Sinoboom indberettede HS-koder. Kommissionen bemærkede dog, at anvendelsen af alternative HS-koder undertiden krævede anvendelse af en anden måleenhed. Kommissionen konverterede de respektive referenceværdier på grundlag af den omregningstabel, som virksomheden havde fremlagt. Sinoboom fik oplyst de anvendte HS-koder sammen med justeringerne.
- (73) Sinoboom fremførte, at priserne for visse produktionsfaktorer var udtrykt i andre måleenheder i den foreløbige fremlæggelse af oplysninger end dem, der var angivet for de tilsvarende materialer i spørgeskemabesvarelsen. Virksomheden hævdede, at en ændring i måleenheden kan skabe åbenlyse fordrejninger i beregningen af Sinoboos normale værdi, da disse referenceværdier vil blive anvendt på kvotienter for materialeforbrug, der er beregnet på grundlag af forskellige måleenheder. Resultatet var »uensartede omkostningsoplysninger« som påstået af Sinoboom. Virksomheden hævdede, at Kommissionen i forbindelse med disse produktionsfaktorer burde have anvendt en alternativ database.
- (74) Kommissionen fandt påstanden ubegrundet og afviste argumentet om, at den burde anvende en alternativ database, fordi den sikrede korrekt anvendelse af en tilsvarende måleenhed i overensstemmelse med den, Sinoboom havde indberettet, ved at basere sig på den sekundære enhed ⁽¹⁹⁾ som indberettet i GTA. Hvis det er begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende for visse produktionsfaktorer, anvendte Kommissionen en alternativ måleenhed og konverterede referenceværdien i overensstemmelse hermed.
- (75) Sinoboom hævdede, at der var uoverensstemmelser i priserne på produktionsfaktorer på tværs af forskellige bilag til forhåndsfremlæggelsesdokumentet vedrørende fire produktionsfaktorer ⁽²⁰⁾. Referencepriserne pr. enhed, der er angivet i bilag 4.1 og bilag 2.2 til forhåndsfremlæggelsesdokumentet, er forskellige. Sinoboom anmodede Kommissionen om at undersøge uoverensstemmelsen og korrigere den.
- (76) Kommissionen fremlagde i den endelige fase et nyt bilag 4.1, der korrigerede skrivefejlen og den deraf følgende uoverensstemmelse mellem priserne på produktionsfaktorer.
- (77) Dingli hævdede, at Kommissionen havde anvendt en forkert referenceværdi for en produktionsfaktor, som udgjorde en betydelig del af deres omkostninger. Virksomheden foreslog, at der blev anvendt en anden referenceværdi.
- (78) Efter en analyse af påstanden accepterede Kommissionen den. Som følge heraf genbereggede Kommissionen den normale værdi for virksomheden, hvilket førte til, at den faldt.
- (79) Terex bemærkede, at for at korrigere en skrivefejl, som Kommissionen havde begået, burde priserne på to produktionsfaktorer ⁽²¹⁾ ændres. Virksomheden hævdede, at Kommissionen i den foreløbige fase på grund af en skrivefejl havde fejlintastet en produktionsfaktor og anvendt en forkert referenceværdi for en anden.

⁽¹⁹⁾ "Sekundær enhed" eller "sekundær mængde" anvendes ofte til at angive yderligere måleoplysninger sammen med den primære måleenhed for en bestemt vare. I dette tilfælde var den sekundære enhed altid kilogram. Når den primære enhed var tal eller enheder, angav GTA også værdien i kilogram.

⁽²⁰⁾ De specifikke produktionsfaktorer må ikke nævnes af fortrolighedshensyn. Sinoboom har betegnet de specifikke produktionsfaktorer som fortrolige forretningsoplysninger, der ikke kan sammenfattes, fordi deres pris er væsentligt forskellig fra en offentliggjort referenceværdi, hvilket fører til offentliggørelse af specifikke omkostninger for virksomheden.

⁽²¹⁾ De specifikke produktionsfaktorer må ikke nævnes af fortrolighedshensyn.

- (80) Kommissionen erkendte skrivefejlen og accepterede påstanden vedrørende den første produktionsfaktor og korrigerede referenceværdien i overensstemmelse hermed. For så vidt angår påstanden om prisen på den anden produktionsfaktor afviste Kommissionen påstanden og præciserede, at den anvendte referenceværdi var baseret på den sekundære enhed, der blev offentliggjort i GTA. Kommissionen justerede derfor den normale værdi.
- (81) CCCME genfremsatte sin påstand om, at det er uhensigtsmæssigt at gruppere materiale, der udgør mindre end 1 % af de samlede produktionsomkostninger, i kategorien hjælpematerialer, og hævdede, at disse inputmaterialer for nogle producenter i stikprøven kan udgøre op til en femtedel af de samlede produktionsomkostninger.
- (82) Kommissionen bemærkede, at CCCME ikke anfægtede den faste praksis med at udtrykke hjælpematerialer som en procentdel af råmaterialerne ud fra de omkostningsdata, som producenterne havde indberettet. Da de vigtigste omkostningsposter som motorer, batterier, ventiler, dæk og selesystemer, der tegner sig for mere end 80 % af de samlede produktionsomkostninger, ikke var grupperet, blev den anvendte metode anset for hensigtsmæssig. Desuden fandt Kommissionen, at antallet af produktionsfaktorer var usædvanligt højt, op til 200, således at identificeringen af referenceværdier for hver enkelt ville have gjort undersøgelsen unødvendig kompleks og ikke ville have ført til et andet resultat i betragtning af de generelle fordrejninger på det kinesiske marked. Kommissionen anførte, at en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter selv grupperede produktionsfaktorer i sin spørgeskemabesvarelse. På dette grundlag blev påstanden afvist.
- (83) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at det var nødvendigt at korrigere referenceværdien for to produktionsfaktorer ⁽²²⁾.
- (84) Hvad angår den første referenceværdi fremlagde Dingli dokumentation for, at det inputmateriale, der blev anvendt i virksomhedens produktionsproces, henhørte under en anden toldkode end den, som Kommissionen anvendte. Kommissionen accepterede denne påstand og ændrede referenceværdien. Den nye referenceværdi blev forelagt for Dingli. I forbindelse med den anden referenceværdi blev der imidlertid ikke fremlagt dokumentation til støtte for påstanden. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.2.3.2. Råmaterialer

- (85) CCCME anmodede Kommissionen om at oplyse alle interesserede parter om de oprindelige GTA-data fra databasen med brasilianske referenceværdier, der viser den automatiske algoritmebaserede matchning mellem toldkoder fra forskellige jurisdiktioner, der anvendes til at beregne den ikkefordrejede værdi af råmaterialer.
- (86) Anmodningen blev imødekommet, og Kommissionen medtog de ønskede data i fremlæggelsen af oplysninger til interesserede parter.
- (87) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at de GTA-data, der blev fremlagt, jf. betragtning 86, ikke var tilstrækkelige til at udøve dens ret til forsvar. Kommissionen afviste påstanden, da de fremlagte data gjorde det muligt for alle interesserede parter at se, hvilken metode, hvilke referenceværdier og hvilke værdier der blev anvendt.
- (88) Sinoboom hævdede, at for komponenter købt på hjemmemarkedet burde Kommissionen anvende fob-priser ved at trække transport- og forsikringsomkostninger osv. samt dermed forbundne omkostninger fra cif-prisen som vist i GTA. Sinoboom indkøbte råmaterialer og andre inputmaterialer på hjemmemarkedet, hvilket resulterede i fob-priser, der ikke omfatter omkostninger til søtransport og forsikring samt importafgifter. De af Kommissionen anvendte GTA-importpriser omfattede omkostninger til søtransport og forsikring og i nogle tilfælde importafgifter.

⁽²²⁾ Det blev hævdet, at de specifikke produktionsfaktorer var fortrolige forretningsoplysninger.

- (89) Kommissionen anvendte tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas til at beregne den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a) ⁽²³⁾. Disse priser, der stammer fra GTA, omfatter transport, forsikring og afgifter og blev anset for at svare til produktionsomkostningerne i det repræsentative land. Kommissionen bemærker desuden, at det forhold, at de kinesiske eksporterende producenter indkøber visse inputmaterialer hos indenlandske kilder til fremstilling af mobilt adgangsudstyr, ikke betyder, at brasilianske producenter også køber det samme inputmateriale på det brasilianske hjemmemarked. Kommissionen afviste denne påstand.

3.2.3.3. Arbejdskraft

- (90) Dingli og CCCME genfremsatte deres påstand om, at 1.1-udgaven af arbejdskraftstatistikken for Pesquisa Industrial Annual (»PIA«) i Brasilien ⁽²⁴⁾ burde anvendes til at beregne arbejdskraftomkostninger i stedet for tabel 2.2 i PIA ⁽²⁵⁾, fordi data for industrisektor 28.22, der omfatter fremstilling af maskiner, udstyr og udstyr til transport og løft af byrder og personer, sammen med data, der specifikt vedrører produktionsaktiviteter, var let tilgængelige heri.
- (91) Påstanden blev afvist i betragtning 223 i forordningen om midlertidig told med den begrundelse, at tabel 2.2 i PIA indeholder data om langt flere erhvervsspecifikke kategorier. Dingli og CCCMA fremlagde dokumentation for, at denne sondring også var mulig ved anvendelse af tabel 1.1 i PIA, og påstanden blev derfor accepteret. Kommissionen reviderede beregningen af arbejdskraftomkostningerne ved hjælp af data i tabel 1.1 i PIA for 2022.
- (92) CCCME genfremsatte sin påstand om, at Kommissionen burde begrænse omkostningerne til social sikring til bidragene til Instituto Nacional do Seguro Social (»INSS«) og Fundo de Garantia do Tempo de Serviço (»FGTS«), fordi der i note 17 til Madal Palfingers regnskaber ⁽²⁶⁾ kun blev taget hensyn til gebyr til INSS og FGTS ved beregningen af socialsikringsbidrag.
- (93) I betragtning 225 i forordningen om midlertidig told afviste Kommissionen foreløbigt den samme påstand, da undersøgelsen viste, at der fandtes andre typer socialsikringsbidrag i Brasilien, og at satserne kan variere. CCCME fremlagde ingen yderligere væsentlige oplysninger, der viste, at der i modsætning til Kommissionens foreløbige konklusion i betragtning 225 i forordningen om midlertidig told ikke var andre mulige socialsikringsbidrag i Brasilien end bidrag til INSS og FGTS. Kommissionen fastholdt således afvisningen af påstanden.
- (94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME sin påstand om, at kun bidrag til INSS og FGTS burde tages i betragtning ved beregningen af socialsikringsbidrag. Påstanden var allerede behandlet i betragtning 93.
- (95) Dingli gjorde gældende, at kun sociale bidrag, der betales af arbejdsgiver for det producerende personale, bør tages i betragtning ved beregningen af arbejdskraftomkostninger, og at de sociale bidrag, der betales for det ikkeproducerende personale, bør fratrækkes. Allokeringen af bidraget bør baseres på forholdet mellem det producerende personales samlede løn og lønnen for det ikkeproducerende personale.
- (96) Kommissionen var af den opfattelse, at Dinglis argument er berettiget, fordi kun omkostninger i forbindelse med produktionen af den undersøgte vare bør tages i betragtning ved beregningen af referenceværdien for arbejdskraftomkostninger, og genberegnete beløbet for de sociale bidrag i overensstemmelse hermed.
- (97) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at selv om Kommissionen accepterede påstanden som anført i betragtning 96, afspejlede genberegningen af beløbet for de sociale bidrag ikke dette.

⁽²³⁾ Se fodnote 1.

⁽²⁴⁾ Pesquisa Industrial Annual labour statistics table <https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads>.

⁽²⁵⁾ Idem.

⁽²⁶⁾ https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

- (98) Kommissionen afviste påstanden, fordi de sociale bidrag blev genberegnet efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger. Kommissionen beregnede værdien af bidragene og dividerede disse med antallet af ansatte i produktionen og tog reelt ikke hensyn til de personer, der ikke var involveret i produktionen.
- (99) Dingli påpegede, at Kommissionen ikke anvendte valutakursen for 2021, da den konverterede arbejdskraftomkostningerne pr. time i brasilianske real (»BRL«) til kinesiske yuan (»CNY«). I de foreløbige beregninger vedrører den valutakurs, der anvendtes til at omregne BRL til euro (»EUR«), 2022, og valutakursen til omregning af EUR til CNY vedrører UP. For at nå frem til timelønsomkostningerne i UP anvendte Kommissionen i den endelige fase indekset for arbejdskraftomkostninger for 2023 på de senest tilgængelige data fra 2022. De deraf følgende arbejdskraftomkostninger blev derefter omregnet til CNY ved hjælp af valutakurser i UP.
- (100) Kommissionen afviste påstanden om, at den burde anvende valutakursen for 2021, da den blev irrelevant i den endelige fase, fordi der blev anvendt data fra 2022.
- (101) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at Kommissionen ved at justere de brasilianske arbejdskraftomkostninger for 2022 til tallene for 2023 og derefter konvertere disse til RMB ved at anvende den valutakurs, der var gældende i UP, talte inflationen dobbelt. Dingli hævdede, at enten burde valutakurserne for UP anvendes uden justering, eller hvis der blev foretaget en justering, burde vekselkurserne for 2022 anvendes.
- (102) Kommissionen afviste påstanden, fordi Dingli ikke påviste, at ændringen i indekset for arbejdskraftomkostninger fra 2022 til 2023 udelukkende var knyttet til inflationen. Det brasilianske indeks for arbejdskraftomkostninger viser ikke variationen i lønningernes værdi, men de samlede omkostninger ved at ansætte arbejdsstyrken på timebasis, som kan påvirkes af andre faktorer end inflationen. Desuden førte den parallelle justering af indekset for 2022 og anvendelsen af vekselkursen i UP derfor ikke til dobbelttælling. Justeringerne sikrede tværtimod, at referenceværdien afspejlede de arbejdskraftomkostninger, der skulle betales i UP, på grundlag af de foreliggende oplysninger.
- (103) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at Kommissionen fejlagtigt anvendte forbrugerprisindekset til at justere arbejdskraftomkostningerne for 2022 i forhold til UP. Ifølge CCCME var det mere hensigtsmæssigt at anvende det gennemsnitlige indkomstindeks.
- (104) Kommissionen anvendte den gennemsnitlige nationale forbrugerpris i UP ud fra statistikkerne fra Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística⁽²⁷⁾ (IBGE) til at indeksere arbejdskraftomkostningerne. CCCME fremlagde ikke dokumentation for, hvorfor denne metode ikke var nøjagtig. Påstanden blev derfor afvist.
- (105) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at metoden til beregning af den årlige arbejdstid var forkert. I stedet for at multiplicere middelværdien for den ugentlige arbejdstid, der faktisk er udført i forbindelse med erhvervsaktivitet i kategori 28, fremstilling af maskiner og udstyr fra ILOSTAT, med det samlede antal uger i et kalenderår, beregnede Kommissionen først den daglige arbejdstid ved at dividere den ugentlige arbejdstid med 5 arbejdsdage pr. uge og derefter multiplicere den således beregnede daglige arbejdstid med de angivne 220 arbejdsdage pr. år.

⁽²⁷⁾ IBGE | Portal do IBGE | IBGE, <https://www.ibge.gov.br/>.

- (106) Kommissionen henviste til de beregninger, der blev stillet til rådighed for interesserede parter, og som præciserede, hvordan referenceværdien vedrørende arbejdskraftomkostninger blev beregnet. Kommissionen anvendte navnlig de samlede årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat for virksomheder med mere end 30 ansatte og justerede dem ved hjælp af gennemsnittet for det nationale forbrugerprisindeks for 2022 i forhold til gennemsnittet i UP. ILO's statistikker blev anvendt til at beregne den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid i Brasilien i 2022 i sektoren (ISIC-niveau 2 aktivitet 28). De gennemsnitlige årlige omkostninger pr. ansat i forbindelse med produktionen (indekseret) blev divideret med den nævnte middelværdi for den ugentlige arbejdstid, og resultatet var værdien af arbejdskraftomkostningerne. På denne baggrund og da der ikke blev fremsat mere specifikke bemærkninger, blev påstanden afvist. Ud fra ovenstående fastsatte Kommissionen arbejdskraftomkostningerne pr. time til 70,60 CNY i det repræsentative land.

3.2.3.4. Elektricitet og naturgas

- (107) CCCME og Dingli genfremsatte påstanden om, at Kommissionen burde trække 17,5 % moms fra omkostningerne ved elektricitet og gas, og henviste til Kommissionens seneste praksis, hvor denne påstand er blevet accepteret.
- (108) Kommissionen accepterede påstanden og trak momsbeløbet fra omkostningerne ved elektricitet og naturgas, fordi den fandt, at brasilianske virksomheder havde ret til skattefradrag i forbindelse med ICMS⁽²⁸⁾ for elektricitet og gas, der anvendes til industriel produktion.
- (109) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CMAE, at Kommissionen burde anvende de gældende ICMS-satser for gas og elektricitet i Rio Grande do Sul-staten, hvor Madal Palfinger var beliggende.
- (110) Kommissionen fastslog, at hver vare, når den transporteres til en anden stat i Brasilien, har sin egen ICMS-sats alt efter varens oprindelse. ICMS-satserne i Rio Grande do Sul for gas og elektricitet hidrørende fra et nationalt net blev derfor ikke anset for relevante for disse produktionsfaktorer. Desuden fremgik det af CMAE's dokumentation til støtte for påstanden om, at ICMS for elektricitet var på 17 %, at denne sats i 2024 ikke omfattede elektricitet til industriel brug⁽²⁹⁾. Kommissionen anvendte derfor en gennemsnitlig ICMS-sats for Brasilien som helhed på 17,5 % for både elektricitet og gas, hvilket blev anset for at være korrekt. Påstanden blev afvist.
- (111) På dette grundlag fastsatte Kommissionen prisen på elektricitet til industriel brug på 0,89 CNY/kWh og prisen på gas til industriel brug på 0,452 CNY/kWh i det repræsentative land.

3.2.3.5. Indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger, fortjeneste og afskrivninger

- (112) CCCME genfremsatte sin påstand om, at en »justering for nutidsværdi«, som er fjernet fra Madal Palfingers finansielle udgifter, da udgifterne ikke kan anses for at være afholdt som led i normal forretningsførelse, også bør fjernes fra de finansielle indtægter. CCCME fandt, at denne asymmetriske behandling var fejlagtig. Kommissionen accepterede denne påstand.
- (113) Dingli genfremsatte påstanden om, at eftersom de kinesiske producenters eksportpris blev fastsat på ab fabrik-niveau, og i betragtning af, at Kommissionen har let tilgængelige oplysninger om forsendelsesomkostninger, -forsikring og provisioner, bør disse fratrækkes Madal Palfingers SA&G-omkostninger for at sikre, at den beregnede normale værdi på tilsvarende vis fastsættes ab fabrik. Dingli fremførte, at forpligtelsen til at sammenligne priser ab fabrik er uafhængig af Kommissionens påstand i betragtning 245 i forordningen om midlertidig told om, at virksomheden ikke havde tilstrækkelige oplysninger med hensyn til at identificere indtægter og omkostninger i forbindelse med forsendelsesomkostninger, -forsikring og provisioner, der gjorde det muligt at adskille omkostninger i forbindelse med eksport- og hjemmemarkedssalg.

⁽²⁸⁾ ICMS er forkortelsen for *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações*. Det er en afgift på salg og tjenesteydelser, som finder anvendelse på varebevægelser, transport, kommunikations-tjenester og anden generel levering af varer. Den betales af privatpersoner og juridiske enheder, der markedsfører varer, af dem, der importerer varer, af dem, der køber varer beslaglagt af toldmyndighederne, og af dem, der køber olieprodukter fra udlandet.

⁽²⁹⁾ ICMS RS 2024 - Tabela atualizada - Tax Group — Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, **industrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), <https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/>.

- (114) Efter denne påstand identificerede Kommissionen i notat 17 i Madal Palfingers regnskab for 2023 specifikke værdier for fragtomkostninger og provisioner⁽³⁰⁾. For at nå frem til et ab fabrik-niveau for den normale værdi trak Kommissionen fragt- og provisionsomkostninger fra de salgsomkostninger, der blev anvendt ved beregningen af SA&G-omkostningerne.
- (115) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CMAE, at der ikke burde være noget fradrag for transport- og provisionsomkostninger fra de salgsudgifter, der blev anvendt til at fastsætte SA& G-omkostningerne ved beregningen af den normale værdi.
- (116) Kommissionen fandt ikke, at påstanden var underbygget, og ændrede ikke konklusionen i betragtning 113. Madal Palfingers salgsudgifter omfattede et beløb til dækning af fragt- og provisionsudgifter, som skulle fratrækkes for at sikre, at en eksportpris ab fabrik blev sammenlignet med en beregnet normal værdi ab fabrik. Påstanden blev afvist.
- (117) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CMAE, at hvis Kommissionen besluttede at udelukke transportomkostninger i forbindelse med inputmateriale, skulle den også justere omkostningerne ved solgte varer hvad angår beregningen af SA&G-omkostninger ved at trække de eksporterende producenters transportomkostninger ved køb af råmaterialer og inputmateriale fra »Omkostninger i forbindelse med solgte varer og tjenesteydelser«, som Madal Palfinger havde indberettet.
- (118) Påstanden blev afvist, fordi Kommissionen, jf. betragtning 115, sammenlignede den beregnede normale værdi med eksportprisen på ab fabrik-niveau. Ved beregningen af den normale værdi ab fabrik kan transportrelaterede omkostninger i forbindelse med den undersøgte vare ikke tages i betragtning, da dette skal vise omkostningerne ved levering til fabriksanlægget. CMAE fremlagde heller ikke dokumentation for, at transportomkostningerne også vedrørte inputmaterialer. Transportomkostningerne i forbindelse med det råmateriale, der anvendes til fremstilling af den undersøgte vare, er faktisk en reel omkostningspost, der skal tages i betragtning ved beregningen af den normale værdi, og er normalt forbundet med omkostningerne ved inputmaterialer og indberettes ikke særskilt.
- (119) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CMAE, at eftersom Madal Palfingers finansielle regnskaber ikke gjorde det muligt at skelne mellem hjemmemarkeds- og eksportsalg, burde omkostninger til transport og provision ikke fratrækkes SA&G-omkostningerne.
- (120) Kommissionen afviste påstanden, fordi den normale værdi skulle fastsættes ab fabrik, så disse omkostninger måtte fratrækkes for at fastsætte SA&G-omkostninger samt fortjeneste i det repræsentative land, uanset bestemmelsesstedet for de solgte varer.
- (121) CCCME fremførte, at Kommissionen ikke burde anvende en beregnet procentdel af hjælpematerialer på de samlede omkostninger i forbindelse med råmaterialer og en procentdel af de indirekte produktionsomkostninger i forhold til de produktionsomkostninger, som de kinesiske eksporterende producenter faktisk havde afholdt, til at ekstrapolere den ikkefordrejede værdi af hjælpematerialer og indirekte omkostninger. CCCME hævdede også, at Kommissionen tog fejl ved at udtrykke de kinesiske eksporterende producenters faktiske transportomkostninger ved levering af råmaterialer som en procentdel af de faktiske omkostninger ved de enkelte råmaterialer og derefter anvende den samme procentsats på de ikkefordrejede omkostninger ved de samme råmaterialer for at opnå de ikkefordrejede transportudgifter. CCCME anfægtede resultatet af anvendelsen af denne metode ved at hævde, at den uundgåeligt fører til en fordrejet referenceværdi, da det udtrykkes som en procentdel af en påstået fordrejet omkostning ved råmaterialer eller direkte omkostninger. Kommissionen bør enten identificere referenceværdien for hjælpematerialer, indirekte produktionsomkostninger og transportomkostninger adskilt fra andre inputråmaterialer eller acceptere de kinesiske eksporterende producenters faktiske omkostninger i forbindelse med hjælpematerialer, indirekte produktionsomkostninger og transportomkostninger.
- (122) CCCME anfægtede Kommissionens argument i betragtning 237 i forordningen om midlertidig told om, at tilføjelsen af en procentdel for indirekte produktionsomkostninger til de ikkefordrejede produktionsomkostninger beregnet på grundlag af andelen af de indirekte produktionsomkostninger — udtrykt i de samarbejdsvillige eksporterende producenters produktionsomkostninger — fører til mere præcise resultater end ved at fratrække værdien af de indirekte produktionsomkostninger fra Madal Palfingers regnskaber. CCCME tilføjede, at det samme kan siges for SA&G-omkostninger samt fortjeneste, og at Kommissionen også bør beregne det ikkefordrejede beløb for SA&G-omkostninger samt fortjeneste for de stikprøveudtagne eksporterende producenter på samme måde i stedet for at basere sig på Madal Palfingers finansielle data.

⁽³⁰⁾ Se fodnote 26.

- (123) Kommissionen bemærkede i betragtning 82, at omkostningsposter af ubetydelig værdi, som indberettet af de eksporterende producenter, blev grupperet i hjælpematerialer. De indirekte produktionsomkostninger blev udtrykt som en procentdel af den værdi, som de eksporterende producenter havde indberettet for alle direkte omkostninger. Transportomkostningerne blev udtrykt som en procentdel af de indberettede råmaterialeomkostninger.
- (124) Kommissionen afviste forslaget om at anvende de omkostninger, som de eksporterende producenter havde indberettet for hjælpematerialer, indirekte produktionsomkostninger og transport, fordi hjemmemarkedsomkostninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a) ⁽³¹⁾, kun kan anvendes i det omfang, det med sikkerhed fastslås, at de ikke er fordrejede. Det er ikke blevet fastslået i den foreliggende sag.
- (125) CCCME's påstand indeholdt ingen gyldige argumenter til støtte for, hvorfor Kommissionen burde afvige fra sin faste praksis med at indhente finansielle data fra de producenter, der var identificeret i det repræsentative land. Eftersom de eksporterende producenter har været aktive i et fordrejet økonomisk miljø, kan procentdelen af deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste ikke anses for at afspejle normale driftsbetingelser. Påstanden blev derfor afvist.

3.3. Beregning

3.3.1. Normal værdi

- (126) På grundlag af ovenstående beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype i handelsleddet ab-fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a) ⁽³²⁾, jf. betragtning 247-251 i forordningen om midlertidig told.
- (127) På de produktionsomkostninger, der blev fastsat som beskrevet i de foregående betragtninger, anvendte Kommissionen SA&G-omkostningerne samt fortjenesten for Madal Palfinger.
- (128) SA&G-omkostningerne udtrykt som en procentdel af omkostninger ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 20,37 %. Fortjenesten udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 7,62 %. Kommissionen anså disse beløb for at være rimelige, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), for handelsleddet ab fabrik.
- (129) I betragtning 26 i forordningen om midlertidig told besluttede Kommissionen foreløbigt delvist at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at beregne den normale værdi for JLG, da Kommissionen under kontrolbesøget ikke var i stand til at kontrollere, hvorvidt oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen hidrørte fra virksomhedens regnskabssystem. Efter yderligere forklaringer fra JLG og endnu en kontrol af virksomhedens regnskaber på stedet konstaterede Kommissionen, at de oplysninger, der oprindeligt blev fremlagt i JLG's spørgeskemabesvarelse, hidrørte direkte fra virksomhedens regnskabssystem. På baggrund af denne yderligere undersøgelse anvendte Kommissionen ikke de foreliggende faktiske oplysninger.
- (130) For Sinoboom opstod der under kontrolbesøget, jf. betragtning 25 i forordningen om midlertidig told, et spørgsmål vedrørende indberetning af egenproducerede og indkøbte strukturelle dele. Kommissionen konkluderede, at de oplysninger om omkostningerne, som Sinoboom havde fremlagt, ikke afspejlede de faktiske omkostninger præcist, navnlig hvad angik de selvproducerede dele.
- (131) Kommissionen bekræftede sine foreløbige konklusioner i betragtning 25 og 27 i forordningen om midlertidig told om delvis anvendelse af grundforordningens artikel 18 ⁽³³⁾ på visse oplysninger, der ikke kunne efterprøves i Sinobooms spørgeskemabesvarelse. Den anvendte metode blev forklaret i betragtning 267 i forordningen om midlertidig told.

3.3.2. Eksportpris

- (132) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 252 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen fremlagde specifikke oplysninger om denne beregning i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger efter indførelsen af midlertidig told. Ingen interesserede parter rejste spørgsmål i denne henseende. Derfor blev de foreløbige konklusioner i betragtning 252 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

⁽³¹⁾ Se fodnote 1.

⁽³²⁾ Idem.

⁽³³⁾ Idem.

- (133) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli på grundlag af en rapport om fastsættelsen af den interne afregningspris, der blev fremlagt som bilag til Magni Germanys spørgeskemabesvarelse ⁽³⁴⁾, at det fortjenstniveau, som Magni Germany havde indberettet, afspejlede transaktioner udført efter armslængdeprincippet, og at den fortjenstmargen, som Magni Germany havde indberettet, derfor burde anvendes ved beregningen af eksportprisen.
- (134) Kommissionen afviste påstanden, da den understøttende rapport om fastsættelsen af den interne afregningspris omfattede 2021 og ikke UP. Desuden var rapporten baseret på oplysninger, som ledelsen af Magni delte, og den blev ikke verificeret. Endvidere kræves det i artikel 2, stk. 9, at eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de importerede varer første gang videresælges til en uafhængig køber. I dette tilfælde skal prisen justeres tilbage til Unionens grænse ved at fratrække en ikke forretningsmæssigt forbundet importørs fortjeneste. I den foreliggende sag var Magni Germany ikke berettiget til betegnelsen ikke forretningsmæssigt forbundet importør.
- (135) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at der burde anvendes en lavere fortjenstmargen end 5 %, når Magni Italy foretog videresalg til Magni Germany, fordi førstnævnte ikke var involveret i toldbehandling, oplagring og transport af varerne. Magni Germany udførte selv disse funktioner.
- (136) Kommissionen afviste påstanden med den begrundelse, at der ikke var fremlagt dokumentation, der ville gøre det muligt at foretage en differentiering af den fortjeneste, der skulle fratrækkes, ud fra den forretningsmæssigt forbundne importørs faktiske funktioner. På dette grundlag fandt Kommissionen, at en fortjeneste på 5 % var et rimeligt skøn baseret på den margin for ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der blev anvendt i lignende sager.
- (137) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at for så vidt angår Magni Italias videresalg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, hvor det var kunden, der foretog fortoldningen, burde Kommissionen basere sig på salgsprisen mellem Magni Italy og kunden ved fastsættelsen af cif-prisen.
- (138) Da der ikke forelå dokumentation for den cif-værdi, som Magni Italias ikke forretningsmæssigt forbundne kunder havde angivet, afviste Kommissionen denne påstand.
- (139) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Dingli, at den cif-værdi, der skulle anvendes i forbindelse med transaktioner via Magni Germany til slutbrugere, burde baseres på den værdi, som Magni Germany havde angivet over for toldmyndighederne. Efter en analyse af oplysningerne i sagsakterne accepterede Kommissionen påstanden og justerede eksportprisen og dumpingmargenen i overensstemmelse hermed.

3.3.3. *Sammenligning*

- (140) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 253 og 263 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen fremlagde specifikke oplysninger om denne beregning i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger efter indførelsen af midlertidig told.
- (141) Dingli hævdede, at Kommissionen i stedet for at anvende en fortjenstmargen på 5 % burde have anvendt den rimelige fortjenstmargen for virksomheder, der udførte lignende aktiviteter i Dingli-gruppen. Kommissionen afviste påstanden med den begrundelse, at den foreslåede fortjenstmargen vedrørte transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne parter og ikke kunne gøres gældende.
- (142) Derfor blev de foreløbige konklusioner i betragtning 253 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.3.4. *Tilpasninger*

- (143) Påstanden om, at de forskellige Terex-virksomheder, der er involveret i produktion og salg af mobilt adgangsudstyr, opererer som én økonomisk enhed, blev foreløbigt afvist i betragtning 263 i forordningen om midlertidig told.

⁽³⁴⁾ Rapporten er klassificeret som følsom og kan ikke henvises til eller citeres.

- (144) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede Terex, at dens tilknyttede virksomheder, der er involveret i salg af mobilt adgangsstyr til Unionen, er under fælles kontrol, at al produktion og salg i Terex-gruppen til Unionen ledes af TGG, som er en virksomhed med hovedsæde i Schweiz, og at de finansielle risici bæres af TGG. Terex fremsatte en påstand om én økonomisk enhed for hele virksomhedsgruppen bestående af Terex Changzhou, TGG og to EU-baserede forretningsmæssigt forbundne forhandlere: Genie France og Terex Italia.
- (145) Derudover fremsatte Terex bemærkninger til de begrundelser, der er anført i betragtning 258-262 i forordningen om midlertidig told, hvori virksomhedens anmodning om status som økonomisk enhed foreløbigt afvistes.
- (146) Kommissionen konkluderede på det foreløbige stade, at hverken Terex Changzhou og TGG eller TGG og de to forretningsmæssige forbundne forhandlere (Genie France og Terex Italia), udgør én økonomisk enhed, da deres kontrakter indeholder en bestemmelse om betaling af en avance, en klausul om, at parterne handler som uafhængige kontrahenter, en lovvalgs- og værnetingsklausul i tilfælde af tvister og en klausul, der definerer forholdet mellem parterne som »sælger og køber«.
- (147) Terex hævdede, at Terex Changzhous forpligtelse og praksis med hensyn til tilbagebetaling til TGG i tilfælde af varer, der ikke opfylder de nødvendige specifikationer, er meget begrænset, at tvistbilæggelse ved ekstern afgørelse mellem de forskellige Terex-virksomheder skyldes brugen af en standardkontraktskabelon, og at der aldrig har været nogen anvendelse heraf til trods for aftalen i deres kontrakter om et markedsbaseret beløb, at vederlaget mellem TGG og Terex Changzhou er en garanteret kostpris plus avance, at TGG sælger ikke mobilt adgangsstyr i Unionen, der er fremstillet af en ikke-forretningsmæssigt forbundet virksomhed, og at Terex Changzhou ikke har et direkte kontraktforhold med de tilknyttede EU-salgsvirksomheder, Terex Italia og Genie France.
- (148) Kommissionen tog hensyn til forklaringerne i betragtning 146, men fandt, at i stedet for at påvise eksistensen af én økonomisk enhed mellem virksomheder i Terex-gruppen fremhævede den, at Terex Changzhou, TGG, Genie France og Terex Italia er nært forbundne virksomheder, der tilhører samme gruppe, og som er fælles om en række interne ledelses- og regnskabsprotokoller. Kommissionen har imidlertid aldrig anfægtet dette. Disse fælles ledelses- og regnskabsprotokoller kan meget vel eksistere mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder i samme gruppe uden at udgøre én økonomisk enhed.
- (149) Med hensyn til Terex's påstand om, at refusioner er sjældne, og at anvendelse af tvistbilæggelse ikke findes i det økonomiske forhold mellem Terex Changzhou og TGG, bemærkede Kommissionen, at de kontraktlige rammer mellem disse virksomheder på trods af denne praksis giver mulighed for sådanne tilbagebetalinger (som virksomheden har indrømmet er en sjældenhed, men dog forekommer) og påpeger, at deres forhold adskiller sig fra en producent og dennes »salgsafdeling«. De relevante bestemmelser viste nemlig, at der ikke var nogen solidaritet mellem parterne.
- (150) Med hensyn til påstanden om, at Terex Changzhou i stedet for de markedspriser, der er nævnt i kontrakten mellem virksomhederne, viste den økonomiske realitet i UP, at virksomheden modtog et fremstillingsgebyr for omkostninger og en avance fra TGG for sine varer, og Kommissionen fandt, at en garanteret fortjeneste og den deraf følgende interne finansielle overførsel mellem de forskellige virksomheder, der er involveret i salg, kan være kendetegnende for et partnerskab, der ikke tilhører én økonomisk enhed. Desuden svækkes den omstændighed, at der regelmæssigt genforhandles priser i kontrakten mellem virksomhederne, jf. betragtning 146, ikke af tidligere prisfastsættelsespraksis mellem dem med hensyn til kostpris plus avance.
- (151) Kommissionen efterprøvede og accepterede argumentet om, at TGG ikke sælger mobilt adgangsstyr fremstillet af en ikke-forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Unionen, men bemærkede, at TGG ud over mobilt adgangsstyr fremstillet af Terex Changzhou i Kina sælger mobilt adgangsstyr produceret af forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Mexico, Italien, USA og Indien. For Kommissionen er dette et tegn på et meget tæt partnerskab mellem de forskellige forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen snarere end et forhold, hvor TGG, Genie France og Terex Italia er Terex Changzhous eksklusive »salgsafdelinger«.

- (152) Påstanden om, at det er TGG og ikke Terex Changzhou, der har et direkte kontraktforhold med de tilknyttede EU-salgsvirksomheder, Terex Italia og Genie France, var uklar og udokumenteret. På den ene side hævdede Terex, at alle disse enheder udgør én økonomisk enhed, på den anden side antyder Terex, at det eksisterende kontraktforhold mellem TGG og Terex Italia og Genie France er uden betydning for fastlæggelsen af deres status som én økonomisk enhed.
- (153) På baggrund af betragtning 147-151 blev påstanden om, at de forskellige Terex-virksomheder, der var involveret i produktion og salg af mobilt adgangsstyr, opererede som én økonomisk enhed, afvist.
- (154) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Terex, at Kommissionen skal se bort fra formaliteter, der bevirker, at forretningsmæssigt forbundne virksomheder er juridisk adskilt, og tage hensyn til forbindelsens »økonomiske realitet«, når den vurderer en påstand om én økonomisk enhed.
- (155) Kommissionen afviste denne påstand. Kommissionen analyserede kontraktbestemmelserne mellem virksomhederne og konkluderede, at der ikke var nogen økonomisk solidaritet mellem dem. Der blev ikke givet yderligere oplysninger om kontraktforholdet mellem virksomhederne. Desuden blev der ikke fremlagt beviser for, at forholdet, som beskrevet i den kontraktlige ordning, var unøjagtigt. Kommissionen konkluderede således, at rammeaftalen indeholdt bestemmelser, der ikke stemte overens med påstanden om, at den økonomiske realitet i forholdet mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandler og producenten afspejlede forholdet mellem en producent og en intern salgsafdeling.
- (156) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Terex sine påstande vedrørende garanti- og tvistbilæggelsesbestemmelser i kontrakterne mellem gruppens medlemmer, vederlag mellem Terex-virksomheder og TGG's salg af mobilt adgangsstyr produceret af andre Terex-producenter end Terex Changzhou. Terex præciserede også sit tidligere indlæg om forholdet mellem henholdsvis Terex Changzhou og Genie France og Terex Italy. Terex fremførte for hvert punkt, at Kommissionen burde basere sig på den økonomiske virkelighed frem for bestemmelserne i kontrakterne, når den vurderede indvirkningen heraf på påstanden om én økonomisk enhed.
- (157) De specifikke påstande blev allerede behandlet i betragtning 148-151. Det faktiske forhold mellem de forskellige virksomheder var kendetegnet ved de indbyrdes gældende kontraktbestemmelser. Desuden blev der ikke fremlagt beviser for, at forholdet, som beskrevet i den kontraktlige ordning, var unøjagtigt. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (158) JLG fremsatte en anden påstand om, at en række virksomheder skulle behandles som én økonomisk enhed. Det blev hævdet, at dattervirksomheder under JLG Industries, Inc., JLG EMEA, JLG Tianjin samt SSO (Sales and Service Office) i EU-regi ⁽³⁵⁾, der er involveret i salg til Unionen, opererer som én økonomisk enhed, fordi JLG-dattervirksomhederne involveret i salg af mobilt adgangsstyr til Unionen er under fælles kontrol, at JLG Industries, Inc. styrer JLG Groups produktion og salg fra hovedsædet i USA, og at de finansielle risici bæres af JLG Industries, Inc.
- (159) JLG Tianjin fremstiller mobilt adgangsstyr, der sælges til JLG Industries (beliggende i USA). Ved EU-salg videresælger JLG Industries dette mobile adgangsstyr til JLG EMEA i Nederlandene. Sidstnævnte sælger enten til uafhængige slutkunder eller til forretningsmæssigt forbundne forhandlere: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italien) og Plataformas Elevadoras (JLG Spanien). Virksomheden hævdede, at alle de enheder, der er involveret i fremstilling og salg af mobilt adgangsstyr, udgør én økonomisk enhed.
- (160) Kommissionen fandt, at distributionsaftalen mellem JLG EMEA og JLG Industries indeholder bestemmelser, der tyder på, at der ikke eksisterer én økonomisk enhed mellem dem, f.eks. indeholder deres kontrakter voldgiftsklausuler, og bestemmelsen »kontraktens parter har ret til anvende alle midler, herunder alle retsmidler«. JLG EMEA er bemyndiget til at udføre alle sine opgaver som distributør i forbindelse med salg af mobilt adgangsstyr i henhold til kontrakten uafhængigt og efter eget skøn og vil sikre sig, at dens kunder er klar over, at den driver virksomhed og sælger i eget navn. JLG EMEA's udnævnelse som distributør er ikke eksklusiv, og intet i kontrakten begrænser JLG Industries i at udpege andre distributører til EU-markedet. JLG EMEA kan levere ikkekonkurrerende tjenester til tredjeparter for egen regning eller for tredjeparternes regning.

⁽³⁵⁾ JLG Sweden, JLG Spain, JLG Italy, JLG France, JLG Germany.

- (161) Kommissionen fandt endvidere, at standarddistributionsaftalen mellem JLG EMEA og SSO'erne indeholdt bestemmelser, der tydede på, at der ikke forelå solidaritet, og at der dermed ikke var tale om én økonomisk enhed. Som eksempel kan nævnes en voldgiftsbestemmelse i henhold til hvilken voldgiften skal gennemføres i overensstemmelse med reglerne for voldgift ved det nederlandske voldgiftsinstitut, en af JLG EMEA anbefalet prisliste, som skal anvendes af distributører, som dog frit kan opkræve forskellige priser, en fast kompensationsprocent, som distributørerne har ret til for hvert salg, uanset den endelige pris.
- (162) Kommissionen fandt, at forklaringen med hensyn til fælles kontrol, salgsstyring og finansiel risiko for JLG Industries, Inc., viste, at der var et tæt økonomisk partnerskab mellem de involverede virksomheder, uden at de nødvendigvis udgjorde én økonomisk enhed. Den form for ledelse og kontrol, som JLG beskriver, kan eksistere mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der tilhører samme gruppe, og som har foruddefinerede ansvarsområder som forhandler, fabrikant og distributør.
- (163) JLG hævdede, at indsigelserne over for argumenterne i betragtning 258-262 i forordningen om midlertidig told om afvisning af Terex's påstand om én økonomisk enhed ikke fandt anvendelse på JLG.
- (164) Kommissionen har ikke foretaget en detaljeret undersøgelse af påstanden om, at begrundelserne for at afvise Terex's påstand om én økonomisk enhed ikke finder anvendelse på JLG. Argumenterne til støtte for afvisningen af JLG's påstand hviler i sig selv og er virksomhedsspecifikke, som beskrevet nærmere i betragtning 159, 160 og 161.
- (165) På baggrund af betragtning 159, 160 og 161 blev påstanden om at de forskellige JLG-virksomheder, der var involveret i produktion og salg af mobilt adgangsudstyr, opererede som én økonomisk enhed, afvist.
- (166) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog JLG sin påstand om, at JLG-gruppen fungerede som én økonomisk enhed. JLG insisterede på den »økonomiske virkelighed« i driften af gruppen og fremførte, at Kommissionen burde se bort fra kontraktbestemmelser mellem gruppens forskellige virksomheder.
- (167) Kommissionen afviste denne påstand. Kontraktbestemmelserne blev aftalt frit af parterne. JLG har ikke givet nogen begrundelse for ikke at anvende dem. Kommissionen analyserede disse kontraktbestemmelser mellem virksomhederne og konkluderede, at der ikke var nogen økonomisk solidaritet mellem dem. Der blev ikke givet yderligere oplysninger om kontraktforholdet mellem virksomhederne. Desuden blev der ikke fremlagt beviser for, at forholdet, som beskrevet i den kontraktlige ordning, var unøjagtigt. Kommissionen konkluderede således, at rammeaftalen indeholdt bestemmelser, der ikke stemte overens med påstanden om, at den økonomiske realitet i forholdet mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandler og producenten afspejlede forholdet mellem en producent og en intern salgsafdeling.

3.3.5. Dumpingmargener

- (168) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	48,1 %
Alle andre virksomheder	66,7 %

4. SKADE

4.1. Påstand om en separat analyse af skade og årsagssammenhæng hvad angår mobilt adgangsstyr med elektriske eller hybride og konventionelle motorer

- (169) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME, at skades- og årsagsfaktorerne i undersøgelsen burde have været vurderet separat for mobilt adgangsstyr med elektriske, hybride og konventionelle motorer som undergrupper eller delmarkedssegmenter, idet CCCME hævdede, at det mobile adgangsstyr ikke var indbyrdes udskifteligt på grund af de væsentlige forskelle med hensyn til vareegenskaber, slutanvendelse og markedsopfattelser. Organisationen hævdede endvidere, at ved at undlade at gøre dette sikrede Kommissionen ikke en objektiv undersøgelse af de skadeselementer, der kræves i grundforordningens artikel 3, stk. 2. CCCME gentog argumentet efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden at tilføje nye elementer til støtte for sin påstand.
- (170) Som forklaret i afsnit 2.4.1 konkluderede Kommissionen, at begge kategorier (konventionelt og elektrisk eller hybridt mobilt adgangsstyr) havde de samme væsentlige egenskaber, og at det således var berettiget, at de begge var en del af varedækningen og blev vurderet som samme markedssegment. Forskellene mellem de to kategorier kunne ikke begrunde en særskilt analyse af skade og årsagssammenhæng, da begge varettyper konkurrerede indbyrdes. Som forklaret i afsnit 2.4.1 kan en højere grad af mobilt adgangsstyr med konventionel motor i fremtiden gradvist erstattes af elektrisk eller hybridt mobilt adgangsstyr og i større omfang anvendes udendørs. Anvendelsesområdet for disse to kategorier af mobilt adgangsstyr var under stadig udvikling, hvilket var et yderligere argument mod en særskilt vurdering. Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke var berettiget at foretage en særskilt vurdering af skades- og årsagsfaktorerne for de to kategorier af mobilt adgangsstyr.

4.2. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion

- (171) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens definition, bekræftedes konklusionerne i betragtning 273-275 i forordningen om midlertidig told.

4.3. EU-forbruget

- (172) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftes betragtning 276-278 i forordningen om midlertidig told.

4.4. Import fra det pågældende land

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

- (173) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende importen fra det pågældende land, bekræftes konklusionerne i betragtning 279 til 281 i den midlertidige forordning.

4.4.2. Priser på importen fra det pågældende land: prisunderbud og pristryk

- (174) I betragtning 286-288 i forordningen om midlertidig told beskrev Kommissionen metoden til fastsættelse af prisunderbuddet, og den konkluderede, at importen fra Kina underbød og trykkede EU-erhvervsgrenens priser.
- (175) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede JLG med hensyn til JLG EMEA, at den metode, som Kommissionen anvendte til at fastsætte cif-værdien, ikke gjorde det muligt at foretage en rimelig sammenligning af JLG's salgspriser i Unionen med EU-erhvervsgrenens priser. Da alle EU-relaterede salgsaktiviteter kun blev organiseret af JLG EMEA, burde Kommissionen ikke fratrække virksomhedens fortjeneste og SA&G-omkostninger ved beregningen af eksportprisen. JLG hævdede endvidere, at den virksomhedsinterne afregningspris, som JLG Tianjin forlangte, kun dækkede produktionsomkostninger, anlægsrelaterede generalomkostninger og en fortjenstmargen på 7 % (baseret på omkostninger), hvilket ikke var det samme som EU-erhvervsgrenens målpris, der var fastsat på grundlag af målfortjenesten og de faktiske SA&G-omkostninger udtrykt i procent af salgspriserne.

- (176) Kommissionen afviste argumentet, da en sådan pris for at fastsætte en pålidelig importpris på armslængdevilkår som udgangspunkt skal beregnes ud fra den forretningsmæssigt forbundne importørs videresalgpris til den første uafhængige kunde. For at kunne foretage denne fornyede beregning er reglerne for beregning af eksportprisen i grundforordningens artikel 2, stk. 9, relevante og anvendes analogt. Grundforordningens artikel 2, stk. 9, forpligter undersøgelsesmyndigheden til at fastsætte en pålidelig eksportpris ved Unionens grænse ved at justere for alle omkostninger, der er påløbet mellem import og videresalg, og for den deraf opnåede fortjeneste. Den tilsvarende anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, gør det muligt at nå frem til en pris, der er fuldt ud sammenlignelig med den pris, der anvendes ved undersøgelsen af salget til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, og som også er sammenlignelig med EU-erhvervsgrenens salgspriser.
- (177) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Terex, at Kommissionen med hensyn til TGG ikke burde fratrække fortjeneste og SA&G-omkostninger ved beregningen af eksportprisen for at muliggøre en rimelig sammenligning af Terex's EU-salgspriser og EU-erhvervsgrenens pris. Den virksomhedsinterne afregningspris mellem Terex Changzhou og TGG dækkede kun produktionsomkostninger, anlægsrelaterede generalomkostninger og en fortjeneste. Dette var ikke det samme som EU-erhvervsgrenens målpris, der ved fastsættelsen blev baseret på målfortjenesten og de faktiske SA&G-omkostninger, der blev udtrykt i procent af salgspriserne.
- (178) Kommissionen afviste argumentet, da en sådan pris for at fastsætte en pålidelig importpris på armslængdevilkår som udgangspunkt skal beregnes ud fra den forretningsmæssigt forbundne importørs videresalgpris til den første uafhængige kunde. For at kunne foretage denne fornyede beregning er reglerne for beregning af eksportprisen i antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 9, relevante og anvendes analogt. Grundforordningens artikel 2, stk. 9, forpligter undersøgelsesmyndigheden til at fastsætte en pålidelig eksportpris ved Unionens grænse ved at justere for alle omkostninger, der er påløbet mellem import og videresalg, og for den deraf opnåede fortjeneste. Den tilsvarende anvendelse af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 9, gør det muligt at nå frem til en pris, der er fuldt ud sammenlignelig med den pris, der anvendes ved undersøgelsen af salget til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, og som også er sammenlignelig med EU-erhvervsgrenens salgspriser.

4.4.2.1. Handelsled

- (179) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, CCCME, Sinoboom og Dingli, at det ikke fremgik klart af den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, om Kommissionen ved beregningen af prisunderbuddet (og målprisunderbuddet) justerede EU-producenternes pris, hvis de solgte via forretningsmæssigt forbundne virksomheder, ligesom den gjorde med prisen fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter.
- (180) Kommissionen præciserede, at der blev foretaget de samme justeringer for både de eksporterende producenter i Kina og EU-producenterne, og at Kommissionen derfor sammenlignede priserne i samme handelsled.

4.4.2.2. Justering for told

- (181) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, at Kommissionen ikke systematisk burde have justeret eksportprisen med tolden på 4,5 %, da importen under Taric-kode 8428.90.90.20 slet ikke var underlagt told. Den fremførte, at justeringen kun burde foretages for eksport, der er underlagt told, på grundlag af data fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter, og i tilfælde af at oplysningerne ikke blev indberettet, baseret på data for perioden efter indledningen af undersøgelsen ved at identificere andelen af den import, der er underlagt told, i forhold til importen, for hvilken tolden var nul. Kommissionen godtog denne påstand og reducerede eksportprisen i overensstemmelse hermed.
- (182) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CCCME, at Kommissionen burde basere sig på de faktiske eksportdata for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter frem for importdata i perioden efter UP. Kommissionen præciserede, at justeringen var baseret på de faktiske data fra de eksporterende producenter i UP, som gjorde det muligt at fastslå, om eksportsalget var underlagt told.

4.4.2.3. Varernes sammenlignelighed

- (183) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Sinoboom og klageren bemærkninger til vareklassificering og sammenlignelighed.

- (184) Sinoboom henviste til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og til det forhold, at Kommissionen med henblik på beregningerne af skadesmargenen fusionerede varekontrolnumre, hvilket havde til følge, at Kommissionen sammenlignede bomlifte med væsentligt forskellige arbejdshøjder, hvilket angiveligt resulterede i en overvurdering af skadesmargenen.
- (185) Kommissionen accepterede påstanden og foretog sammenligningen ud fra varekontrolnummeret og justerede beregningerne i overensstemmelse hermed. Som en følge heraf blev skadesmargenen reduceret.
- (186) Sinoboom påpegede endvidere, at virksomhedens foreløbige dumpingmargen var højere end andre eksporterende producenters margener. Ifølge Sinoboom kan en sådan forskel skyldes den metode, som Kommissionen har anvendt til prissammenligningen og skadesmargenanalysen. Den henviste til fremlæggelsen af varekontrolnumre og hævdede, at de interesserede parter ikke havde tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger til den sammenligning af varekontrolnumre, som parterne havde fremlagt blot én dag før fristen for fremsættelse af bemærkninger til de midlertidige foranstaltninger. Den fandt, at der var uregelmæssigheder i EU-producenternes varekontrolnummerklassificering, og pegede på varettyper, der muligvis var fejlklassificeret, eller hvor den ikke kunne kontrollere den korrekte tarifiering på grundlag af beskrivelsen af varettyperne.
- (187) Som en reaktion på CCCME's bemærkninger fandt klageren til gengæld, at påstandene var ubegrundede, da varerne enten var ordentligt klassificeret eller ikke blev fremstillet eller anvendt til sammenligningen.
- (188) Kommissionen efterprøvede de påståede fejlklassificeringer og konstaterede, at en af de stikprøveudtagne EU-producenter rent faktisk havde indberettet to typer mobilt adgangsudstyr under et forkert varekontrolnummer. Kommissionen korrigerede varekontrolnummerklassifikationen i overensstemmelse hermed.
- (189) Sinoboom hævdede også, at visse varettyper kunne være blevet solgt af EU-producenterne i ikkerepræsentative mængder, hvilket kunne have ført til kunstigt høje priser på disse varer. Hvis dette var tilfældet, burde Kommissionen omklassificere det pågældende salg og medtage det i det nærmeste særskilte varekontrolnummer, for hvilket EU-producenterne havde et repræsentativt salg i UP.
- (190) Kommissionen efterprøvede og bekræftede, at de varettyper, der solgtes af EU-erhvervsgrenen og blev sammenlignet med de samme varettyper solgt af Sinoboom, ikke vedrørte ikkerepræsentative mængder. Der var således ikke behov for en omklassificering af varekontrolnumre.
- (191) Klageren mente, at der var en åbenbar fejlklassificering af visse varettyper, som JLG havde angivet med hensyn til industriel anvendelse eller anvendelse i ujævnt terræn af bestemte bomme og med hensyn til arbejdshøjden for visse vertikale master.
- (192) Under kontrolprocessen for de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i den endelige fase indvilligede virksomhederne i at omklassificere disse varer til de korrekte varekontrolnumre.

4.4.2.4. Konklusion vedrørende importpriser og pristryk

- (193) Efter de korrektioner, der blev foretaget i beregningerne af underbudsmargenen (og målprisunderbudsmargenen), jf. ovenfor og afsnit 3.3.2, fastsatte Kommissionen en vejret gennemsnitlig underbudsmargen på 11,9 %.
- (194) I tilgift til prisunderbuddet forblev målprisunderbudsmargenerne for hver eksporterende producent i stikprøven betydelige. På det grundlag fastholdt Kommissionen konklusionerne i betragtning 288 om, at importen fra Kina i væsentlig grad trykkede priserne i EU-erhvervsgrenen, som havde været nødt til at sælge til priser, der lå under omkostningerne i UP.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (195) I forordningen om midlertidig told (afsnit 4.5) beskrev Kommissionen indgående EU-erhvervsgrenens makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer i den betragtede periode. I betragtning 320 i forordningen om midlertidig told konkluderede den, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

- (196) Kommissionen modtog ingen bemærkninger hvad angår niveauet for de makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer. Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende niveauet for disse indikatorer, bekræftes konklusionerne i betragtning 289-316 i forordningen om midlertidig told.

4.5.1. Konklusion vedrørende skade

- (197) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte CCCME, GOC og klageren bemærkninger til Kommissionens konklusioner om vurderingen af skadesindikatorerne og skaden.
- (198) CCCME var af den opfattelse, at skadesindikatorerne viste, at EU-erhvervsgrenen for mobilt adgangsudstyr var i vækst, og at der ikke var nogen positive beviser for, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade. Den henviste til væksten i produktionen på 100 %, stigningen i kapacitetsudnyttelsen på 88 % og EU-erhvervsgrenens salgsmængde på 62 %. Den gjorde også gældende, at prisstigningen på 16 % var højere end omkostningsstigningen på 14 %. Den hævdede desuden, at beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen steg med 40 %, produktiviteten med 43 %, og slutlagrene for produktionen faldt med 35 %. CCCME gentog lignende argumenter efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og hævdede, at de skadesindikatorer, der blev givet oplysning om til interesserede parter, ikke gav et overbevisende billede af en væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen i UP. Organisationen fremlagde imidlertid ikke nye oplysninger til støtte for påstanden.
- (199) CCCME henviste også til de finansielle rapporter fra Manitou, i henhold til hvilke der var en betydelig stigning i fortjeneste og salg i Nord- og Sydeuropa ⁽³⁶⁾, og til to artikler, hvori det blev nævnt, at Haulotte øgede sit salg ⁽³⁷⁾. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilføjede CCCME, at Manitous regnskaber henviste til en »varegruppe«, som omfattede mobilt adgangsudstyr, og som ifølge regnskaberne »fuldt ud nød godt af virkningen af prisstigninger, som bidrog med 13 % til salgsfremgangen i 2023«. Den gjorde også gældende, at det i rapporterne ligeledes blev nævnt, at »[a]lle markeder og erhvervssektorer var ekstremt stærke« ⁽³⁸⁾.
- (200) GOC henviste også til stigningen i EU-producenternes produktionskapacitet, produktionsmængde, salgsmængde, antal ansatte, salgspriser og andre indikatorer. Den hævdede, at Kommissionen ikke tog hensyn til de reelle årsager til tilbagegangen i EU-erhvervsgrenens rentabilitet.
- (201) Klageren fandt på den anden side, at det var normalt, at selv en skadelidt erhvervsgren udviste en vis stigning i produktions- og salgsmængde, da stagnation eller tilbagegang i forbindelse med et forbrug, der var steget med 122 %, ville have gjort erhvervsgrenens overlevelse usandsynlig. Den fremførte, at det derfor var nødvendigt at tage hensyn til det kraftige opsving på markedet.
- (202) Klageren understregede også, at importen fra Kina steg fra 2020 til UP med mere end 226 %, hvilket var mere end stigningen i forbruget, og markedsandelen steg med 47 %, hvilket illustrerede, hvor hurtigt og aggressivt importen fra Kina kom ind på EU-markedet. På trods af stigningen i EU-erhvervsgrenens produktion mellem 2020 og UP var dens situation således stadig skadevoldende. Klageren hævdede endvidere, at dette skyldtes, at 2020 var påvirket af pandemien, og at produktionen i 2020 var lav. Den efterfølgende produktionsstigning lå fortsat et godt stykke under stigningen i forbruget, hvilket betød, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne producere og sælge i takt med markedsefterspørgslen. Klageren understregede også, at beskæftigelsen voksede mindre end produktionen på grund af behovet for at reducere omkostningerne.

⁽³⁶⁾ 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com) kan tilgås på https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

⁽³⁷⁾ Record start for Haulotte | Vertikal.net; <https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte>.

⁽³⁸⁾ Årsrapporten for 2023 fra Manitou Group kan tilgås her https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, s. 28.

- (203) Klageren hævdede desuden, at de regnskaber, som CCCME henviste til, vedrørte Manitous samlede aktiviteter, mens den pågældende vare kun tegnede sig for 11,6 % af virksomhedens aktiviteter i 2023. Klageren fremførte også, at det i den artikel, som omhandlede Haulottes øgede salg, også blev nævnt, at Haulotte ikke kunne betale sin gæld, at den ikke kunne fastsætte priserne på et break-even-niveau, og at de kinesiske producenter var årsag til Haulottes finansielle og salgsmæssige problemer.
- (204) Endvidere understregede EU-erhvervsgrenen, at 2022 var et hidtil uset dramatisk år for EU-erhvervsgrenens skade, og at den mindre forbedring i 2023 ikke påviste, at den ikke længere led skade.
- (205) Kommissionen vurderede de forskellige parter påstande. Den fandt, at i modsætning til det, som CCCME og GOC hævdede, kunne det forhold, at nogle af indikatorerne, som f.eks. EU-erhvervsgrenens produktion, kapacitetsudnyttelse, salgsmængder, pris og beskæftigelse, i den betragtede periode udviste en positiv tendens, ikke fortolkes isoleret som et tegn på en erhvervsgren i god stand og fremgang. Kommissionen henviste til betragtning 318 i forordningen om midlertidig told, hvori den forklarede, at alle EU-erhvervsgrenens indikatorer ligesom mange andre erhvervsgrenes indikatorer var påvirket af pandemien i 2020. EU-erhvervsgrenens produktion, kapacitetsudnyttelse, salg og beskæftigelse befandt sig således i 2020 på et usædvanligt lavt niveau, og da 2020 var referenceåret, var der derfor en stigning.
- (206) For at illustrere ovenstående var EU-erhvervsgrenens produktionsmængde og produktionskapacitet før covid 19-pandemien højere i 2019 end i 2020 og på samme niveau som i UP. EU-erhvervsgrenens produktion i 2019 var på 34 669 enheder sammenlignet med 35 402 enheder i UP, og EU-erhvervsgrenens salg i 2019 var på 27 765 enheder sammenlignet med 23 794 enheder i UP. Sidstnævnte udgjorde et fald på 14 % mellem 2019 og UP. Tilsvarende faldt beskæftigelsen med 7 % mellem 2019 og UP.
- (207) Kommissionen fandt derfor, at det forhold, at nogle indikatorer mellem 2020 og UP udviste en stigning, ikke var et tegn på en sund industri i fremgang, men snarere et tegn på, at den vendte tilbage til niveauet før covid, navnlig på et marked, hvor forbruget mellem 2020 og UP steg med 122 % fra 28 481 enheder i 2020 til 63 086 enheder i UP. Under normale markedsvilkår ville EU-erhvervsgrenens salg stige i takt med det stigende forbrug. Det var dog ikke tilfældet mellem 2020 og UP, da salget kun steg med 62 % sammenlignet med forbrugsstigningen på 122 %. Selv om beskæftigelsen steg med 40 % mellem 2020 og UP, var den 60 % lavere end produktionsstigningen, som i samme periode steg med 100 %.
- (208) Kommissionen mindede endvidere om, at EU-erhvervsgrenen mellem 2020 og UP led betydelige tab. Selv om tabene faldt fra 2022 til UP, befandt erhvervsgrenen sig fortsat i en tabsgivende situation, mens den på et vækstmarked for mobilt adgangsstyr under normale markedsvilkår burde have vendt tilbage til en rentabel situation.
- (209) Kommissionen fandt også, at Manitou-gruppens regnskaber dækkede alle Manitou-gruppens aktiviteter, hvoraf mobilt adgangsstyr kun var en lille del, og at de ikke specifikt vedrørte salget af mobilt adgangsstyr. Alle data for UP, der specifikt vedrørte mobilt adgangsstyr for hver enkelt EU-producent i stikprøven, blev vurderet og kontrolleret af Kommissionen. Denne type erklæringer i Manitous regnskaber var derfor ikke relevante for vurderingen af de økonomiske indikatorer, der blev kontrolleret og vurderet i forhold til den pågældende vare og specielt for UP (som ikke faldt sammen med virksomhedens regnskabsår). Der kunne således ikke drages nogen konklusioner af disse erklæringer for så vidt angår den pågældende vare. Det samme gjorde sig gældende for de oplysninger, der blev indberettet om Haulotte Group. Kommissionen baserede sine konklusioner på efterprøvede data fra begge virksomheder, der kun afspejlede den økonomiske situation i forbindelse med produktion og salg af mobilt adgangsstyr i den betragtede periode.

- (210) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME også, at Kommissionens henvisning til indikatorer i 2019 kun vedrørte de makroøkonomiske indikatorer og ikke mikroøkonomiske data, og at der derfor var en klar uoverensstemmelse i tidsperioden for skadesvurderingen. Ifølge organisationens opfattelse kunne det derfor ikke udelukkes, at analysen af skadesindikatorer vedrørende en usammenhængende periode ville føre til et fordrejet skadesbillede. CCCME fremførte også, at Kommissionen burde have taget perioden tæt på UP i betragtning, fordi en sådan vurdering mest nøjagtigt ville afspejle, om EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i UP, og også fordi dumping, underbud og målprisunderbud kun blev fastslået for UP.
- (211) Det forhold, at Kommissionen henviste til EU-erhvervsgrenens situation i 2019, var dog ikke en forlængelse af den betragtede periode, og det betød heller ikke, at der blev anvendt en anden periode til vurdering af de mikroøkonomiske og makroøkonomiske indikatorer. Henvisningen til situationen i 2019 blev tilføjet til støtte for konklusionerne om situationen i UP og i den betragtede periode, navnlig i betragtning af at 2020, der blev anvendt som reference for analysen, var påvirket af pandemien. UP og den betragtede periode, der tjente som grundlag for konklusionerne, forblev uændrede (se afsnit 1.7). Kommissionen afviste således påstanden.
- (212) I betragtning af EU-erhvervsgrenens betydelige tab i den betragtede periode, det betydelige tab af markedsandele (ca. 14 procentpoint) og forværringen af andre finansielle indikatorer, f.eks. likviditet, investeringer og investeringsafkast (jf. betragtning 313 i forordningen om midlertidig told) kunne det ikke konkluderes, at EU-erhvervsgrenen for mobilt adgangsudstyr var en sund erhvervsgren.
- (213) På grundlag af ovenstående bekræftede Kommissionen derfor sin konklusion om, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (214) I betragtning 323 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens væsentlige skade skyldtes dumpingimporten af den pågældende vare fra Kina.
- (215) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte CCCME, GOC og klageren bemærkninger til konklusionen.
- (216) CCCME fremførte, at hvis der ses bort fra 2020, som blev påvirket af pandemien, forblev markedsandelen for importen fra Kina forholdsvis stabil med en mindre stigning på 3 procentpoint, mens prisniveauet steg med næsten 50 %. Organisationen fremførte, at EU-erhvervsgrenens indikatorer steg i samme periode. Ved at udelukke 2020 som et unormalt år, der blev påvirket af pandemien, forblev EU-erhvervsgrenens markedsandel i den resterende del af den betragtede periode forholdsvis stabil med et mindre fald på 2 procentpoint. Samtidig var markedsandelen for importen fra Kina stabil, og prisen steg med næsten 50 %.
- (217) Kommissionen bemærkede indledningsvis, at stigningen i markedsandelen for importen fra Kina fra 2021 til UP kun var på 3 procentpoint. I betragtning af det betydeligt øgede forbrug i samme periode mål udgjorde denne stigning i markedsandelen på 3 procentpoint i absolutte tal en importstigning på 104 % fra 23 124 enheder importeret i 2021 til 33 946 enheder importeret i UP, hvilket var betydeligt. Det forhold, at hovedparten af stigningen med hensyn til markedsandelen for import fra Kina fandt sted i begyndelsen af den betragtede periode og ikke i slutningen, svækkede heller ikke årsagssammenhængen, men forklarede snarere, hvorfor EU-erhvervsgrenen var tabsgivende i hele den betragtede periode.
- (218) Sammenlignet med året før pandemien var importmængden fra Kina desuden på ca. 8 800 enheder i 2019. Fra 2019 til UP steg importmængden fra Kina derfor med 285 % fra 8 800 enheder importeret i 2019 til 33 946 enheder importeret i UP, dvs. en meget betydelig stigning. Selv om priserne på importen fra Kina faktisk steg, var de stadig meget lavere end EU-erhvervsgrenens salgspriser.

- (219) Hvad angår rentabiliteten hævdede CCCME, at EU-erhvervsgrenen havde en negativ fortjeneste siden begyndelsen af den betragtede periode. Den fandt, at påstanden om, at EU-erhvervsgrenens finansielle situation allerede var påvirket af stigningen i importen fra Kina, som begyndte i 2018, ikke var underbygget af beviser, og at den derfor var udokumenteret.
- (220) Som nævnt i betragtning 281 i forordningen om midlertidig told var importen fra Kina i begyndelsen af den betragtede periode i 2020 allerede betydelig og udgjorde over 10 000 enheder. Data fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter viste også en lignende importmængde i 2019. Dette tydeliggjorde, at EU-erhvervsgrenen allerede siden 2018 var blevet påvirket af lavprisimporten.
- (221) CCCME var også af den opfattelse, at EU-erhvervsgrenens investeringsafkast var volatilt i hele den betragtede periode, da det steg betydeligt i 2021, med op til 35-40 %, og derefter faldt og blev negativt i 2022, inden det forbedredes en smule i UP. Den påpegede, at den betydelige stigning i EU-erhvervsgrenens investeringsafkast fandt sted i det år, hvor importen fra Kina også steg betydeligt, mens faldet i investeringsafkastet skete i året frem til UP, hvor markedsandelen for importen fra Kina forblev ret stabil. CCCME var derfor af den opfattelse, at det ikke kunne konkluderes, at disse dårlige resultater skyldtes stigningen i importen fra Kina.
- (222) Kommissionen fandt, at det forhold, at der var en stigning i investeringsafkastet mellem 2020 og 2021, som fandt sted samme år som den betydelige stigning i importen fra Kina, ikke havde nogen indflydelse på Kommissionens konklusion om, at dumpingimporten fra Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, fordi virkningen af importen fra Kina ikke nødvendigvis ville blive afspejlet på investeringsafkastet i samme år og burde undersøges over en længere periode. Kommissionen konkluderede, at udviklingen var en konsekvens af importen fra Kina i de foregående år og af, at EU-erhvervsgrenen ikke var rentabel i samme periode. Samlet set faldt investeringsafkastet med mere end 400 % i den betragtede periode. Som nævnt i betragtning 313 i forordningen om midlertidig told er EU-producenternes investeringsniveau siden 2020 faldet med 64 %, hvilket var betydeligt.
- (223) GOC hævdede desuden, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet i UP forbedredes betydeligt i forhold til 2022, idet den rettede sig igen med ca. 10 procentpoint. Den hævdede, at dette viste, at de kinesiske importpriser ikke var årsagen til nedgangen i EU-erhvervsgrenens rentabilitet.
- (224) Kommissionen gentog, at det forhold, at tabene mellem 2022 og UP forbedredes fra mellem [(-15 %) til (-10 %)] - [(-5 %) til (0 %)], ikke kunne betragtes som et tegn på genopretning. Ifølge EU-erhvervsgrenens oplysninger skyldtes tilbagegangen i EU-erhvervsgrenens rentabilitet i 2022 en stigning i omkostningerne i forbindelse med råmaterialer på 25-30 %, og at virksomhederne ikke kunne øge priserne på allerede forhandlede ordrer. Tabene i 2022 var derfor usædvanligt store. Som nævnt ovenfor kunne det forhold, at tabene efterfølgende faldt mellem 2022 og UP, dog ikke betragtes som et tegn på genopretning, da EU-erhvervsgrenen stadig led tab, som i al væsentlighed skyldtes det pristryk, som den kinesiske lavprisimport forårsagede. Den anså derfor påstanden for ubegrundet.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Høje produktionsomkostninger

- (225) CCCME fandt, at stigningen i priserne på råmaterialer og andre omkostninger, f.eks. arbejdskraftomkostninger, var årsagen til EU-erhvervsgrenens skade.
- (226) GOC fremførte også, at faldet i EU-virksomhedernes rentabilitet i 2022 ikke kunne forklares med priserne på importerede varer, navnlig da priserne på importerede varer ikke svingede voldsomt. GOC anførte, at Kommissionen ikke tog hensyn til den negative indvirkning af de konstant stigende råmaterialepriser i undersøgelsesperioden på EU-producenternes rentabilitet og fejlagtigt tilskrev skaden importen fra Kina.

- (227) Klageren hævdede på den anden side, at priserne steg kraftigt i undersøgelsesperioden, globalt set og på EU-markedet, på grund af stigende omkostninger, og at EU-erhvervsgrenen ikke kunne vælte omkostningsstigningen over på deres kunder på grund af presset fra de kinesiske eksportører. Den fandt imidlertid, at omkostningsstigningen ikke i sig selv var skadevoldende for virksomhederne, hvis der var lige konkurrencevilkår. Pristrykket fra dumpingimporten fra Kina gjorde det umuligt for EU-producenterne at hæve priserne tilstrækkeligt, genforhandle eksisterende kontrakter og dække omkostningsstigningen. Erhvervsgrenen var derfor tabsgivende.
- (228) Kommissionen tog i sin analyse hensyn til den negative virkning af de konstant stigende råmaterialepriser, men konkluderede, at denne stigning ikke svækkede årsagssammenhængen. Under normale markedsvilkår kunne der opstå et fald i rentabiliteten i en begrænset periode, hvor erhvervsgrenen ikke ville være i stand til at hæve priserne i samme omfang som omkostningsstigninger på grund af eksisterende kontrakter, men efter et stykke tid kunne kontrakterne genforhandles for som minimum at dække omkostningerne, navnlig på et marked i kraftig vækst som i dette tilfælde. I betragtning af at priserne på importen fra Kina imidlertid var betydeligt lavere end EU-priserne i hele den betragtede periode og i betragtning af den massive stigning i mængden af dumpingimport i samme periode, kunne EU-erhvervsgrenen ikke hæve priserne i takt med omkostningsstigningen. Kommissionen fandt derfor, at omkostningsstigningen ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og at EU-erhvervsgrenens skade hovedsagelig skyldtes stigningen i lavprisimporten.

5.3. Andre påstande

- (229) GOC hævdede, at eftersom EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige eksportpriser var lavere end deres salgspriser på EU-markedet, og dette eksportsalg var fortjenstgivende, viste det, at der ikke var noget grundlag for påstanden om, at lavprisimporten fra Kina tvang EU-erhvervsgrenen til at sælge varer af typen mobilt adgangsudstyr til lave priser, hvilket påvirkede rentabiliteten.
- (230) Kommissionen var dog af den opfattelse, at ud fra det forhold, at eksportpriserne var lavere end salgspriserne på hjemmemarkedet, men rentable, kunne det ikke konkluderes, at lavprisimporten fra Kina ikke påvirkede EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Årsagen til det overvejende rentable eksportsalg skyldtes, at varesortimentet for salg på eksport- og hjemmemarkederne i samme periode var forskelligt. Under alle omstændigheder konkluderede Kommissionen, at dette ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (231) CCCME hævdede også, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne tilbyde alle former for elektrisk mobilt adgangsudstyr, navnlig elektrisk mobilt adgangsudstyr med en højere maksimalhøjde.
- (232) Klageren fandt på den anden side, at påstandene om, at EU-producenterne ikke kunne dække efterspørgslen efter elektrisk mobilt adgangsudstyr, var udokumenterede og falske. Den forsvarede påstanden om, at det var usandt, at de kinesiske producenter havde særligt fokus på elektrisk mobilt adgangsudstyr: EU-producenterne producerede og solgte også store mængder af elektrisk mobilt adgangsudstyr. F.eks. var mere end 70 % af de maskiner, som Haulotte solgte mellem 2020 og 2022 (de seneste offentligt tilgængelige data), elektriske. Klageren gjorde gældende, at Haulotte tilbød en bred vifte af elektriske maskiner: maskiner med vertikale master er f.eks. kun tilgængelige i elektrisk udgave, og maskiner med sakse og leddelte lifte var tilgængelige både i elektrisk udgave og med forbrændingsmotor.
- (233) Som omhandlet i betragtning 336 i forordningen om midlertidig told gentog Kommissionen, at sammenligningen mellem de varetyper, der blev importeret af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, og de varetyper, der blev solgt af EU-erhvervsgrenen, viste, at mere end 90 % af de varetyper, der blev solgt af de stikprøveudtagne EU-producenter, generelt var sammenlignelige med de varetyper, der blev importeret fra Kina. I UP vedrørte mere end 60 % af de stikprøveudtagne EU-producenters salg på EU-markedet desuden elektrisk mobilt adgangsudstyr. Kommissionen fandt derfor, at det varesortiment, der solgtes af de eksporterende producenter, var sammenligneligt med det varesortiment, som EU-erhvervsgrenen solgte på EU-markedet. Eventuelle påståede forskelle i varesortimentet kunne således ikke have været årsag til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Denne påstand blev derfor afvist.

- (234) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CCCME, at EU-erhvervsgrenen ikke var konkurrencedygtig på grund af det elektriske mobile adgangsstyrs begrænsede rækkevidde. Den henviste til en erklæring i en rapport fra den kinesiske producent Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd, hvori det blev nævnt, at virksomhederne havde svært ved at holde trit med markedefterspørgslen efter nye maskiner, navnlig professionelle og elektriske og med længere leveringstid, i forbindelse med genopretningen efter pandemien. CCCME pegede også på rapporten fra 2022 fra Manitou, som i samme forbindelse (genopretning efter covid-19-pandemien) nævnte forsyningsafbrydelser og transportvanskeligheder, og fra Haulotte, hvori der nævntes vanskeligheder med hensyn til forsyningskæder, inflation, produktionsforsinkelse og lagerbeholdningens værdi som en risiko for virksomheden.
- (235) Kommissionen bemærkede indledningsvis, at erklæringen fra den kinesiske producent vedrørte et globalt marked og ikke EU-markedet i særdeleshed. I lighed med de nævnte rapporter fra Manitou og Haulotte pegede den også på en periode mellem 2020 og 2022, der var påvirket af pandemiens indvirkning på verdensplan, men som imidlertid kun varede i en begrænset tidsperiode. Som nærmere beskrevet ovenfor havde EU-producenterne i UP en hel vifte af elektriske produkter, og pandemien havde ikke længere nogen indvirkning på deres økonomiske situation. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i UP skyldtes dens manglende konkurrenceevne.
- (236) CCCME mente endvidere, at en anden årsag til EU-erhvervsgrenens skade var, at den ikke var i stand til at holde trit med ordrer, hvilket forårsagede (lange) leveringstider og en afmatning på EU-markedet for bygge- og anlægsvirksomhed. Den gentog argumentet efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og henviste til erklæringer i Manitous regnskaber, hvori der blev nævnt en midlertidig ordresuspension. Kommissionen fandt begge argumenter ubegrundede. Tværtimod steg forbruget mellem 2020 og UP med 122 %, jf. betragtning 277 i forordningen om midlertidig told, hvilket viste, at der var en stærkt stigende efterspørgsel efter mobilt adgangsstyr, som ikke var påvirket af den påståede afmatning på EU-markedet for bygge- og anlægsvirksomhed. Det fremgik også klart af Manitous regnskab og af artikler i pressen, som CCCME henviste til, at de længere leveringstider vedrørte perioden efter covid-19-pandemien, som kun var midlertidige ⁽³⁹⁾. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng
- (237) Kommissionen vurderede virkningen af alle andre kendte faktorer under hensyntagen til bemærkningerne fra interesserede parter og konkluderede, at disse faktorer ikke svækkede årsagssammenhængen. Følgelig bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 339-340 i forordningen om midlertidig told om, at der var en årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, og dumpingimporten fra Kina, som ikke blev svækket af ovennævnte faktorer.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

- (238) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.
- (239) I det foreliggende tilfælde hævdede klageren, at der forelå fordrejninger af råmaterialepriserne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a. I betragtning 343 i forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen foreløbigt, at betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, ikke er til stede. Vurderingen af forekomsten af fordrejninger af råmaterialepriserne er nærmere beskrevet nedenfor.

6.1. Undersøgelse vedrørende den margin, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

6.1.1. Skadesmargen

- (240) I forordningen om midlertidig told (betragtning 347-354) redegjorde Kommissionen nøje for den metode, der blev anvendt til at fastsætte marginer, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

⁽³⁹⁾ <https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html>.

- (241) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at eftersom Haulotte France og Haulotte Arges i Rumænien begge næsten udelukkende solgte gennem forretningsmæssigt forbundne distributionsvirksomheder, burde målprisen forhøjes med de SA&G-omkostninger, der afholdes af disse forretningsmæssigt forbundne salgsenheder. Desuden hævdede klageren, at SA&G-omkostninger for Haulotte Arges ikke blev lagt til målprisen.
- (242) Kommissionen var uenig i, at den for at fastsætte en passende målpris burde have tilføjet de forretningsmæssigt forbundne distributørers yderligere SA&G-omkostninger. Ved beregningen af målprisen tilføjes kun producentens SA&G-omkostninger og ikke de forretningsmæssigt forbundne virksomheders SA&G-omkostninger. SA&G-omkostninger for de eksporterende producenters salgsvirksomheder blev heller ikke lagt til eksportprisen, og en tilføjelse af yderligere omkostninger på EU-producenternes side ville derfor påvirke en rimelig sammenligning. På den anden side indberettede Haulotte Arges i første omgang ikke nogen SA&G-omkostninger på varekontrolnummerniveau for at beregne målprisen, og sådanne omkostninger blev derfor ikke foreløbigt medtaget. Kommissionen foretog således en justering for at hæve målprisen pr. varekontrolnummer med de SA&G-omkostninger, som Haulotte Arges havde indberettet i den almindelige del af den efterprøvede spørgeskemabesvarelse.
- (243) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, at de SA&G-omkostninger, som Haulotte Arges havde indberettet, kun vedrørte transportomkostninger, og at de derfor ikke burde tages i betragtning. Den foreslog i stedet at anvende de SA&G-omkostninger, som Haulotte France havde indberettet, og som var højere.
- (244) Kommissionen var af den opfattelse, at målprisen for Haulotte Arges burde baseres på de oplysninger og omkostninger, som Haulotte Arges havde angivet og afholdt, og ikke på data fra en anden virksomhed, selv om denne virksomhed var en del af samme gruppe. Den var derfor uenig i, at Haulotte Frances data burde anvendes til at fastlægge SA&G-omkostninger for Haulotte Arges. Selv hvis beløbene skulle forhøjes til det niveau, som Haulotte France havde indberettet, ville virkningen af denne ændring på målprisunderbudsmargenen under alle omstændigheder være ubetydelig. Kommissionen afviste således påstanden.
- (245) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren også, at Kommissionen fastsatte målførtjenesten på rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra Kina, dvs. i 2018. Den fandt, at dette var i strid med grundforordningen, hvori det blev fastsat, at rentabilitetsniveauet skulle være på et niveau, der dækkede alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation, og at det skulle give virksomheden mulighed for innovation, investering og vækst. Den fandt, at rentabilitetsniveauet i 2018 var uhensigtsmæssigt, fordi EU-markedet havde ændret sig strukturelt mellem 2018 og 2023. Klageren gav også eksempler på flere andre erhvervsgrene, i forudgående og efterfølgende led, med henblik på at fremføre, at de 7 %, som Kommissionen havde fastsat, var for lavt. Klageren hævdede endvidere, at erhvervsgrenen for mobilt adgangsudstyr i de seneste år har oplevet historisk høje investeringer og driftsomkostninger på grund af den grønne og den digitale omstilling, som f.eks. udvikling af nye teknologier som lithiumbatterier og elektrificering af mobilt adgangsudstyr. Efter dens opfattelse burde Kommissionen have taget hensyn til, at der var behov for disse investeringer, og tage dem i betragtning ved fastsættelsen af målprisen.
- (246) Kommissionen var ikke enig. Målførtjenesten var baseret på oplysninger fra erhvervsgrenen selv, og den blev anset for at være en fortjeneste, før erhvervsgrenen led skade som følge af dumpingimport, og burde derfor i en normal situation have dækket omkostninger til investeringer, forskning og udvikling samt innovation. Den konstante udvikling af forskellige typer af mobilt adgangsudstyr var ikke specifik for denne erhvervsgren og gjaldt også for mange andre erhvervsgrene og kunne derfor ikke retfærdiggøre en højere målførtjeneste uden nogen forbindelse til tidligere fortjeneste. Klagerens påstand var også bredt formuleret, og virksomhederne fremlagde ingen beviser, der ville have gjort det muligt for Kommissionen at basere sin målførtjeneste på et andet grundlag. Kommissionen afviste således påstanden.
- (247) Klageren hævdede endvidere, at den målførtjeneste, som Kommissionen anvendte, var baseret på en omsætningsværdi af de faktiske salgspriser for varerne — efter distributionen — mens den faktisk blev anvendt på produktionsomkostninger, der blev afholdt af den stikprøveudtagne producent, og som ikke omfattede distributionsomkostninger. Klageren fandt derfor, at distributionsomkostningerne ikke burde have været medtaget i beregningen af målførtjenesten. Kommissionen accepterede denne påstand. Den korrigerede målførtjeneste udgjorde 7,7 %.

- (248) Klageren fremsendte også bemærkninger til de fremtidige sociale og miljømæssige omkostninger. Klageren fandt, at størrelsen af de fremtidige sociale og miljømæssige omkostninger, som Kommissionen tilføjede til målprisen, var for lav, og at Kommissionen burde have medtaget omkostningerne ved de indlejrede CO₂-emissioner i elproduktionen og omkostninger hidrørende fra gennemførelsen af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering.
- (249) Kommissionen gentog, at den i denne undersøgelse tog hensyn til indirekte CO₂-omkostninger i energiforbruget, men ikke tog hensyn til omkostninger, for hvilke virksomhederne ikke fremlagde tilstrækkelige beviser for de faktiske beløb, f.eks. for indirekte omkostninger, der var indlejret i stålproduktionen, eller hvor omkostningerne ikke hidrørte fra obligatoriske krav i henhold til en multilateral miljøaftale eller ILO-konventioner. Dette var tilfældet med omkostningerne i forbindelse med fremstilling af elektrisk mobilt adgangsudstyr og omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering. Kommissionen foretog imidlertid korrektioner af skrivefejl og det samlede beløb for de fremtidige sociale og miljømæssige omkostninger, der blev lagt til målprisen, var på mellem 2,1 og 41,5/ EUR pr. enhed afhængigt af virksomheden.
- (250) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionen også burde have accepteret de omkostninger, der er forbundet med de CO₂-omkostninger, der er indlejret i stålproduktionen og indberettet af Manitou, fordi klageren for at fastsætte disse omkostninger anvendte den samme kilde til oplysninger som til at bestemme CO₂ i energi (det franske offentlige agentur med ansvar for miljøet ADEME), og fordi CO₂-omkostningerne i energi blev accepteret af Kommissionen.
- (251) Kommissionen fandt, at det forhold, at ADEME indberettede både CO₂-omkostninger i forbindelse med energi- og stålproduktion, ikke begrundede den tilgang, som klageren havde foreslået. Mens energien blev forbrugt direkte af Manitou og dens forbrug kunne beregnes, var stål et materiale, der blev anvendt i de dele, der blev anvendt i produktionen af mobilt adgangsudstyr. Det kunne således ikke i tilstrækkelig grad påvises af virksomheden, hvor meget omkostningerne tegnede sig for, og om disse omkostninger blev overvæltet på Manitou, eller om de blev absorberet af producenterne af dele ved køb af stål.
- (252) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Sinoboom, at der var en skrivefejl i en af de tabeller, der blev forelagt ved den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen rettede fejlen, som imidlertid ikke påvirkede Sinobooms skadesmargen.
- (253) Som omhandlet i betragtning 353 i forordningen om midlertidig told fastsatte Kommissionen derefter målprisunderbudsmargenen på grundlag af en sammenligning af de enkelte stikprøveudtagne samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris, som fastsat ved beregningen af prisunderbud, med det vejede gennemsnit af den ikke-skadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

6.1.2. Sammenligning af dumpingmargen og målprisunderbudsmargen

- (254) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om den midlertidigt fastsatte dumpingmargen ville være højere end den margin, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen. Med henblik herpå sammenlignede Kommissionen de samarbejdsvillige eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris med EU-erhvervsgrenens målpris. Resultatet af disse beregninger fremgår af nedenstående tabel:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7	22,5

Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6	47,6
Andre samarbejdsvillige virksomheder	48,1	30,1
Alle andre virksomheder	66,7	54,9

- (255) Da den beregnede målprisunderbudsmargen for de eksporterende producenter JLG og Terex var lavere end dumpingmargenen, vurderede Kommissionen, om der forekom fordrejninger af råvarepriserne for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

6.2. Forekomsten af fordrejninger af råvarepriserne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a

- (256) I betragtning 375 i forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen foreløbigt, at betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, ikke var til stede.
- (257) Klageren bemærkede efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, at jern eller stål er fordrejet i Kina, at der er en betydelig prisforskel mellem kinesiske stålprodukter og EU-stålprodukter, og at jern og stål er det vigtigste inputmateriale i mobilt adgangsudstyr og tegner sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne. Klageren hævdede, at Kommissionen også burde tage hensyn til jern og stål, der er indlejret i et andet inputmateriale eller en anden komponent i den undersøgte vare.
- (258) Kommissionen fandt, at klagerens bemærkninger udvidede omfanget af påstanden om fordrejninger af råmaterialepriserne fra varmvalset stål, jf. artikel 4.2 i indledningsmeddelelsen ⁽⁴⁰⁾, til også at omfatte jern og stål generelt.
- (259) For at vurdere, om betingelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, var opfyldt, konstaterede Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent i stikprøven, om der fandtes produktionsfaktorer, der var indberettet under HS-kode 720837, 720851, 720852, 720853 og 720854 (dvs. varmvalsede stålprodukter), og sammenlignede derefter deres samlede værdi på grundlag af brasilianske referenceværdier med de efterprøvede produktionsomkostninger for hver enkelt virksomhed. Kommissionen fastslog, at varmvalset stål, der anvendes i produktionen af mobilt adgangsudstyr, udgjorde mindre end 17 % af alle fire stikprøveudtagne eksporterende producenters respektive produktionsomkostninger. Der blev ikke konstateret andre fordrejninger af råmaterialepriserne for produktionsfaktorer, der tegner sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne.
- (260) Kommissionen afviste påstanden om, at jern og stål, der er indlejret i et andet inputmateriale eller en anden komponent i varen, bør tages i betragtning ved anvendelsen af grundforordningens artikel 7, stk. 2a ⁽⁴¹⁾, fordi det klart fremgår af denne artikel, at et enkelt råmateriale skal udgøre mindst 17 % af omkostningerne og ikke en generel varekategori.
- (261) I lyset af ovennævnte fastslog Kommissionen, at betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, ikke er til stede.
- (262) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CMAE, at Kommissionen ikke foretog en korrekt undersøgelse af fordrejninger af råvarepriserne for jern og stål, og at Kommissionen også burde have taget hensyn til varmvalsede stålprodukter, der er indlejret i andre inputmaterialer, f.eks. dele eller komponenter, ved vurderingen af tærsklen på 17 %.

⁽⁴⁰⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj>).

⁽⁴¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

- (263) Kommissionen afviste disse påstande. For det første vurderede den varer henhørende under kapitel 72 »Jern og stål« i det harmoniserede system (»HS«) og kapitel 73 »Varer af jern eller stål«. I den forbindelse undersøgte Kommissionen de materialer, der blev indberettet som inputmaterialer af de stikprøveudtagne eksporterende producenter. For det andet efterprøvede Kommissionen, om disse materialer var genstand for fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Dernæst fandt Kommissionen, at der ikke var beviser i sagsakterne for, at et råmateriale, herunder varmvalset stål indlejret i dele og komponenter, som de stikprøveudtagne eksporterende producenter indkøbte hos deres leverandører, udgjorde mere end 17 % af producenternes produktionsomkostninger, som krævet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

7. UNIONENS INTERESSER

- (264) Efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger fremsatte klageren, GOC, CCCME, en bruger, virksomheden Construct Machines S.R.L. og en forhandler/grossist, virksomheden Norbert Wienold GmbH, bemærkninger til Unionens interesser.

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (265) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde CCCME gældende, at der ikke var tegn på, at Kommissionens indførelse af antidumpingforanstaltninger ville have en positiv indvirkning på EU-erhvervsgrenen. Den fandt, at data fremlagt af Kommissionen viste, at EU-erhvervsgrenen oplevede en betydelig vækst, og at erhvervsgrenen derfor befandt sig i en situation med vækst.
- (266) Kommissionen henviste til afsnit 4.3, hvor den konkluderede, at EU-erhvervsgrenen på trods af en positiv udvikling i nogle af skadesindikatorerne blev negativt påvirket af dumpingimporten fra Kina. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil dette sandsynligvis få yderligere betydelige negative virkninger for EU-erhvervsgrenen i form af lavere salg, produktionsmængde og kapacitetsudnyttelse samt yderligere pristryk, der fører til en yderligere finansiell forværring af dens økonomiske situation med hensyn til rentabilitet og investeringer. Alle disse omstændigheder ville true EU-erhvervsgrenens levedygtighed.
- (267) I lyset af ovenstående og da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 356-360 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

7.2. Interesser for så vidt angår leverandører i forudgående led

- (268) I lyset af ovenstående og da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 361-362 bekræftet.

7.3. Interesser for så vidt angår brugere, distributører, ikke forretningsmæssigt forbundne importører og forhandlere

- (269) CCCME hævdede, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke var i EU-importørernes interesse, og at det var i slutbrugernes interesse at have et bredt udvalg af producenter og priser. Den fandt, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger yderligere ville begrænse udlejningsvirksomhedernes adgang til hele spektret af forskellige typer mobilt adgangsudstyr til rimelige priser og en rimelig leveringstid. CCCME hævdede også, at en begrænsning af adgangen til kinesiske varer, som hovedsagelig fokuserer på eldrevne modeller, ville bringe opfyldelsen af målet for den grønne omstilling i denne industrisektor i fare, da den hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at udfylde hullet. CCCME gentog argumentet efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Den fandt endvidere, at i betragtning af manglen på forsyning af mobilt adgangsudstyr på EU-markedet, navnlig de elektriske modeller, var sikkerheden ved arbejdsforholdene i højden ikke garanteret.
- (270) GOC var af den opfattelse, at foranstaltningerne ville have en negativ indvirkning på konkurrenceniveauet på EU-markedet, da det ville medføre, at de kinesiske konkurrenter ville forlade EU-markedet. Den gjorde også gældende, at indførelsen af foranstaltningerne ville have en negativ indvirkning på importører og brugere i efterfølgende led og ville medføre, at udlejningsvirksomhederne ville øge deres priser og derfor vælte stigningen over på forbrugerne. Den fremførte desuden, at tilstedeværelsen af de kinesiske eksporterende producenter ville give erhvervsgrene i efterfølgende led og forbrugere flere valgmuligheder og bedre varer og tjenesteydelser. Den fandt endvidere, at foranstaltningerne ikke var i overensstemmelse med Unionens politikker vedrørende grøn udvikling og forbedring af industriens konkurrenceevne.

- (271) Klageren hævdede på den anden side, at told ikke ville have den virkning at forbyde kinesisk mobilt udstyr fra EU-markedet, men kun at fjerne virkningerne af urimelig handelspraksis. Den fandt desuden, at udbuddet fra andre tredjelande end Unionen og Kina, som det fremgår af klagen, var rigt og varieret.
- (272) Bruger, virksomheden Construct Machines S.R.L., gjorde gældende, at mobilt adgangsudstyr forbedrede sikkerhedsstandarderne væsentligt. Den fandt, at indførelsen af foranstaltninger ville medføre en stigning i udlejningspriserne på mobilt adgangsudstyr, hvilket ville have en negativ indvirkning på mellemstore virksomheder. Virksomheden samarbejdede dog ikke i forbindelse med undersøgelsen og indsendte ikke en spørgeskemabesvarelse.
- (273) Virksomheden Norbert Wienold GmbH, der er forhandler/grossist af mobilt adgangsudstyr produceret af Sinoboom, fandt, at EU-erhvervsgrenen ikke producerede en tilstrækkelig mængde af standardiserede avancerede teleskopbomme eller leddelte bomme (arbejdshøjde på 12-24 m) og sakselifte (arbejdshøjde på 6-16 m), og at EU-erhvervsgrenen ikke var konkurrencedygtig.
- (274) Norbert Wienold GmbH hævdede endvidere, at de midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen af mobilt adgangsudstyr ville have en betydelig indvirkning på forhandlernes, de små og mellemstore udlejningsvirksomheders og slutkundernes resultater og næsten ingen fordele for EU-erhvervsgrenen. Virksomheden fremførte, at hvis der blev indført foranstaltninger, ville priserne på mobilt adgangsudstyr i hele Europa stige, og det ville påvirke forsyningskæden, f.eks. forhandlere, udlejningsvirksomheder og slutbrugere. Virksomheden samarbejdede dog ikke i forbindelse med undersøgelsen og indsendte heller ikke en spørgeskemabesvarelse.
- (275) Den eneste samarbejdsvillige bruger, Kiloutou, fremsatte ikke bemærkninger til de midlertidige foranstaltninger.
- (276) Kommissionen fandt, at påstanden om den angiveligt utilstrækkelige mængde, der blev produceret af EU-erhvervsgrenen af standardiserede avancerede teleskopbomme eller leddelte bomme (arbejdshøjde på 12-24 m) og sakselifte (arbejdshøjde på 6-16 m), ikke var underbygget, og at virksomheden selv nævnte, at begge typer blev fremstillet af EU-producenterne Manitou og Haulotte.
- (277) Dertil kommer, at Kommissionen henviste til sine konklusioner i betragtning 364 til 373 i forordningen om midlertidig told. Den gentog, at selv om det samlede prisniveau for mobilt adgangsudstyr forventedes at stige, var indvirkningen på brugerne, som hovedsagelig var udlejningsvirksomhederne, mindre betydelig, end hvis det var de direkte forbrugere. Stigninger i priserne på mobilt adgangsudstyr ville direkte afspejle en stigning i aktiverne og det forhold, at maskinerne blev anvendt over en længere periode, mindske efter Kommissionens opfattelse også den negative virkning af en potentiel prisstigning.
- (278) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at foranstaltningerne ikke ville have en uforholdsmæssig stor indvirkning på udlejningsvirksomhederne, og at de samlede fordele ved foranstaltningerne opvejer de potentielle negative virkninger for importører og brugere. Kommissionen fandt endvidere, at eftersom tolden har til formål at genskabe lige konkurrencevilkår, forventes den at have en positiv indvirkning på konkurrenceniveauet på EU-markedet, og det var også vigtigt for de vigtigste brugere — udlejningsvirksomhederne — at produktionen af mobilt adgangsudstyr fortsat finder sted på EU-markedet, for at de kan diversificere deres flåder. Indførelsen af told vil derfor ikke bringe opfyldelsen af målet for den grønne omstilling i denne industrisektor i fare.
- (279) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger nævnte Sinoboom, at visse aspekter af sagen vedrørende den ekstremt brede definition af den undersøgte vare og de betydelige forskelle i de kinesiske eksporterende producenters og EU-producenters porteføljer af mobilt adgangsudstyr gav anledning til alvorlige betænkeligheder med hensyn til årsagssammenhæng og Unionens interesser, som ikke blev behandlet. Virksomheden fremførte, at EU-brugernes lave deltagelsesgrad forhindrede en mere meningsfuld drøftelse om den forventede virkning af antidumpingforanstaltninger på EU-markedet, fordi kinesiske leverandører tilbød en bredere vifte af varer, navnlig med hensyn til modeller, arbejdshøjde og elproduktion, end EU-producenterne, hvilket gjorde de kinesiske virksomheders effektive tilstedeværelse på EU-markedet afgørende.

- (280) Sinoboom fandt endvidere, at Kommissionen ikke var i stand til at nå ud til og kontakte de udlejningsvirksomheder, der potentielt var interesserede i at deltage fuldt ud som interesserede parter i undersøgelsen, og at et af de udlejningsvirksomheder, der indgav et skriftligt indlæg og deltog i en høring, ikke var nævnt i dokumentet med generelle oplysninger. Den nævnte også, at brugeren forklarede, at udlejningsvirksomhedernes strukturelt komprimerede margener og langsigtede tilsagn ville bringe dem i en yderst usikker situation efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger.
- (281) Ved indledningen af undersøgelsen kontaktede Kommissionen 14 brugere, der var udpeget i klagen. Med undtagelse af én virksomhed (Kiloutou) samarbejdede ingen brugere i forbindelse med undersøgelsen. Ingen andre brugere, herunder den virksomhed, som er nævnt af Sinoboom, fremsatte bemærkninger til det åbne dossier inden for fristerne for fremsættelse af bemærkninger efter den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger. I sin analyse af Unionens interesser tog Kommissionen ikke desto mindre hensyn til, at der kan være en indvirkning på udlejningsvirksomhederne og deres margener. Med hensyn til valget af typer af mobilt adgangsudstyr fandt Kommissionen, at tolden anvendes for at genskabe lige konkurrencevilkår og ikke for at forhindre import af mobilt adgangsudstyr fra Kina.
- (282) I lyset af ovenstående fastholdt Kommissionen, at de samlede fordele ved foranstaltningerne opvejede de potentielle negative virkninger for importører og brugere, og konklusionerne i betragtning 363-368 i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

7.4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (283) I betragtning af ovenstående bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 373 i forordningen om midlertidig told om, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Kina.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Endelige foranstaltninger

- (284) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.
- (285) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede klageren en skrivefejl i betragtning 233 i det generelle oplysningsdokument, hvori antidumpingtolden for »alle andre virksomheder« fejlagtigt blev angivet, da den ikke svarede til niveauet for den laveste af skadesmargenen og dumpingmargenen for »alle andre virksomheder«. Det fremgik af betragtning 205, at skadesmargenen var på 54,9 % og dumpingmargenen på 66,7 %. Kommissionen accepterede argumentet og justerede toldsatsen for »Alle andre virksomheder« i overensstemmelse hermed.
- (286) På baggrund af ovenstående vurdering bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6
Andre samarbejdsvillige virksomheder	30,1
Alle andre virksomheder	54,9

- (287) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse todsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder virksomheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.
- (288) En virksomhed kan anmode om, at den individuelle antidumpingtoldsats anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽⁴²⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den todsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den todsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (289) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på todsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre en korrekt anvendelse af den individuelle antidumpingtold. Anvendelsen af individuel antidumpingtold finder kun anvendelse ved fremlæggelse af en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Indtil en sådan faktura er fremlagt, bør importen være omfattet af den antidumpingtold, der gælder for »alle andre virksomheder«.
- (290) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af todsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (291) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle todsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle todsatser og følgelig pålægge en landsdækkende told.
- (292) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for al anden import med oprindelse i Kina ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

⁽⁴²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien. E-mail: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

- (293) Eksporterende producenter, der ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden, vil kunne anmode Kommissionen om at blive omfattet af antidumpingtolden for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven. Kommissionen bør imødekomme en sådan anmodning, forudsat at tre betingelser er opfyldt. Den nye eksporterende producent skal påvise, at: i) den ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i UP, ii) den ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent, der eksporterede den pågældende vare, og iii) den derefter har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at gøre dette i betydelige mængder.
- (294) Statistikker vedrørende mobilt adgangsudstyr udtrykkes ofte i enheder. Der findes dog ikke nogen supplerende enhed for mobilt adgangsudstyr i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁽⁴³⁾. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kg eller ton, men også antal enheder af den pågældende vare, der importeres, skal anføres i erklæringen om overgang til fri omsætning. Der bør angives antal enheder for Taric-kode: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 og 8431 39 00 10.

8.2. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (295) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

8.3. Opkrævning med tilbagevirkende kraft

- (296) Som nævnt i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen importen af den undersøgte vare til genstand for registrering.
- (297) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger henviste klageren til konklusionerne i forordningen om registrering, som efter klagerens opfattelse konkluderede, at Kommissionen anså kriterierne for opkrævning med tilbagevirkende kraft for at være opfyldt. Den fandt hovedsagelig, at importstigningen efter indledningen af undersøgelsen var massiv, og at den ikke reagerede på nogen logik i forbindelse med markedsefterspørgslen. Klageren fremlagde skøn, der viser en stigning fra 33 % til 121 %, og billeder af lagre af mobilt adgangsudstyr til støtte for forekomsten af lageropbygning.
- (298) CCCME fandt på den anden side, at klagerens analyse af importen ikke var korrekt, og at stigningen i importen efter indledningen af undersøgelsen i forhold til UP ikke var væsentlig. Organisationen hævdede, at produktionen af mobilt adgangsudstyr var ordrebaseret og skræddersyet til en bestemt kunde, og at det således ikke var praktisk muligt for nogen erhvervsdrivende at opbygge oplagre. For det andet hævdede CCCME, at den tid, der medgår mellem ordrer og levering, var meget vigtig for en korrekt vurdering af data i denne undersøgelse, eftersom cyklussen fra ordreplacering og produktionsproces til forsendelse og levering i Unionen normalt varer mellem 4 og 6 måneder, og da importen toppede i januar til marts 2024, var den derfor ikke relateret til indledningen af undersøgelsen, men snarere til den omfattende ordrebog, der opstod et godt stykke tid før indledningen af undersøgelsen.
- (299) Kommissionen vurderede de data, der var indsamlet i undersøgelsens endelige fase for at analysere, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (300) Kommissionen vurderede navnlig, om der var en yderligere betydelig stigning i importen ud over niveauet for den import, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden, hvilket i lyset af tidspunktet, mængden og andre omstændigheder sandsynligvis i alvorlig grad ville undergrave de endelige foranstaltningers afhjælpende virkninger, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d).

⁽⁴³⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX:31987R2658>.

- (301) Kommissionen sammenlignede navnlig den månedlige gennemsnitlige importmængde i UP (oktober 2022 til september 2023) med den månedlige gennemsnitlige importmængde efter UP (november 2023 til juli 2024). Kommissionen sammenlignede også den månedlige gennemsnitlige importmængde efter UP (november 2023 til juli 2024) med den månedlige gennemsnitlige importmængde i UP baseret på de samme måneder (november 2022 til juli 2023) for begge perioder for at tage højde for sæsonudsving. I UP anvendte Kommissionen data fra samarbejdsvillige eksporterende producenter⁽⁴⁴⁾, og for perioden efter UP anvendte den data i overvågningsdatabasen⁽⁴⁵⁾.
- (302) De efterprøvede data fra de eksporterende producenter i stikprøven viste, at importmængderne varierede betydeligt, afhængigt af hvilken måned på året der var tale om. F.eks. var importen i månederne december, marts og april i UP mere end tre gange højere end den gennemsnitlige import i juli til september. For at tage hensyn til disse variationer og for at tage hensyn til virkningen af sæsonudsving fandt Kommissionen det derfor ikke hensigtsmæssigt at sammenligne det månedlige gennemsnit for UP baseret på 12 måneder med det månedlige gennemsnit efter UP baseret på 8 måneder. Importmængden i perioden efter indledningen af denne undersøgelse og indtil indførelsen af midlertidige foranstaltninger (november 2023 til juli 2024) blev således sammenlignet med importmængden i samme periode i undersøgelsesperioden (november 2022 til juli 2023). Baseret herpå beregnede Kommissionen, at importen i perioden efter UP mængdemæssigt faldt med 3 %. Priserne på mobilt adgangsudstyr forblev stabile i de to perioder.
- (303) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at importmængden af den pågældende vare fra Kina ikke steg efter indledningen af undersøgelsen.
- (304) Desuden underbygger yderligere oplysninger i sagsakterne konklusionen om, at der ikke fandt en betydelig lageropbygning sted efter indledningen af undersøgelsen. Som anført i forordningen om midlertidig told producerede EU-producenterne kun pr. ordre og havde ingen betydelig lagerbeholdning af færdigfremstillet mobilt adgangsudstyr. Dette skyldtes, at det i UP blev anslået, at mellem 75 % og 90 % af det mobile adgangsudstyr blev solgt på EU-markedet til udlejningsvirksomheder, som kræver specialfremstillet mobilt adgangsudstyr (malet i virksomhedens farver og med et logo). Kommissionen fandt derfor, at det var højest usandsynligt, at der fandt lageropbygning af mobilt adgangsudstyr sted, som ikke var specialfremstillet og ikke fremstillet til en bestemt kunde, da et sådant mobilt adgangsudstyr ikke ville svare til markedsefterspørgslen.
- (305) Den tid, der medgik mellem ordrer på og levering af mobilt adgangsudstyr, og som normalt er på mellem 4 og 6 måneder, blev også taget i betragtning ved vurderingen af dataene — leverancerne i februar og marts 2024 var sandsynligvis ordrer afgivet før indledningen af undersøgelsen i november 2023. De to måneder i februar og marts 2024 var også de måneder, hvor importen var højest, efter disse måneder begyndte importen at falde. Den højere import i disse måneder var sandsynligvis resultatet af ordrerne før indledningen af undersøgelsen, og blev ikke foretaget med henblik på lageropbygning.
- (306) Baseret på ovenstående fandt Kommissionen, at i betragtning af faldet i importen i perioden efter UP, den begrænsede mulighed for lageropbygning på grund af den lange leveringstid og den ordrebaserede produktion blev de afhjælpende virkninger af de endelige foranstaltninger ikke alvorligt undergravet af udviklingen i importen efter UP. Kommissionen konkluderede derfor, at opkrævningen af tolden med tilbagevirkende kraft ikke var berettiget.
- (307) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at der ikke var tilstrækkelig dokumentation for sæsonudsving i importen. Den fremførte endvidere, at Kommissionen for UP fejlagtigt anvendte et mindre repræsentativt månedligt gennemsnit baseret på 8 måneder frem for et mere passende månedligt gennemsnit baseret på 12 måneder. Klageren hævdede endvidere, at Kommissionen for at vurdere importen i UP anvendte en forkert periode, da importen blev sammenlignet ud fra salgsdatoen, og den vurderede leverancerne mellem marts 2023 og november 2023 i stedet for mellem november 2022 og juli 2023.

⁽⁴⁴⁾ Samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for 100 % af importen i UP.

⁽⁴⁵⁾ For data efter UP, der er baseret på overvågningsdatabasen, for en af de tre koder, under hvilke to tredjedele af det mobile adgangsudstyr importeres, angiver overvågningsdatabasen ikke data i enheder (kun vægt og værdi). Importen i enheder under den tredje kode blev derfor anslået baseret på den gennemsnitlige værdi pr. enhed af de to koder, for hvilke der fandtes data i enheder.

- (308) Klageren hævdede også, at Kommissionen ikke tog hensyn til den fordrejende virkning af truslen om registrering og den faktiske registrering. Efter klagerens opfattelse overvurderede Kommissionen også leveringstider, og den påpegede, at leveringen fra Kina til Unionen tog 30-45 dage.
- (309) Klageren forsvarede endvidere, at den påviste forekomsten af lageropbygning. Den hævdede, at Kommissionen fejlagtigt antog, at eftersom EU-producenterne ikke producerede med henblik på lageropbygning, gjorde de kinesiske producenter det heller ikke. Den fremførte også, at de seneste data fra en af de stikprøveudtagne EU-producenter viste, at langt størstedelen af det mobile adgangsudstyr, der solgtes i Unionen, ikke blev specialfremstillet. Klageren fremførte endvidere, at mængden af mobilt adgangsudstyr, der blev importeret efter registreringen, stadig var betydelig. Klageren fremførte desuden, at skadesmargenen i tilfælde, hvor Kommissionen ikke registrerede importen, i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør afspejle den yderligere skade, der er forårsaget af den øgede import efter indledningen af undersøgelsen. For at kompensere for den supplerende virkning af den massive lageropbygning bør Kommissionen derfor revurdere skadesmargenen for at tage hensyn til lageropbygning.
- (310) Kommissionen var uenig i, at den burde have sammenlignet det månedlige gennemsnit baseret på en periode på 12 måneder i UP med en periode på 8 måneder efter UP. Som klageren også erkendte, varierede importmængderne mellem de forskellige måneder betydeligt, og Kommissionen fandt det derfor mere nøjagtigt at sammenligne perioder af samme længde frem for at sammenligne en periode på 12 måneder med en periode på 8 måneder. I denne forbindelse og i betragtning af de betydelige udsving i importmængden i de forskellige måneder skete sammenligningen af perioder af samme længde for at udelukke sæsonudsving. Kommissionen var ikke enig i, at den skulle bevise et tilbagevendende og fast mønster for at forsvare, hvorfor den anvendte en sammenligning baseret på en gennemsnitlig import i perioder af samme længde.
- (311) Med hensyn til anvendelsen af perioden i UP baserede Kommissionen sig faktisk på data fra de eksporterende producenter, der nævnte eksport i Unionen fra fakturadatoen, som var de mest nøjagtige data, der var tilgængelige for denne periode. Den periode på 8 måneder, som Kommissionen anvendte, var tilstrækkelig lang til også at tage hensyn til virkningen af en eventuel registrering af importen, som kun fandt sted i halvanden måned (mellem den 23. maj 2024 og den 12. juli 2024). Fra dette tidspunkt varede leveringen af det mobile adgangsudstyr imidlertid mellem 30 og 45 dage ifølge parterne, herunder klageren. I betragtning af denne begrænsede tidsforskydning var Kommissionens sammenligning baseret på de bedste tilgængelige oplysninger og blev anset for at være tilstrækkelig nøjagtig til at konkludere, om der var en betydelig importstigning efter indledningen af undersøgelsen.
- (312) Kommissionen fandt også, at den ikke kunne drage konklusioner om eksistensen af lageropbygning på grundlag af udokumenterede beretninger i form af billeder eller e-mails som fremlagt af klageren. Kommissionen baserede sig snarere på importstatistikker efter UP og alle andre tilgængelige data i sagsakterne, herunder fra brugere og importører, som ikke pegede på en lageropbygning i et sådant omfang, at det ville underminere toldens afhjælpende virkninger. Selv om en af virksomhederne i stikprøven ifølge klageren solgte størstedelen af det ikkespecialfremstillede mobile adgangsudstyr, påvirkede det derfor ikke konklusionen om, at der ikke forekom massive importstigninger.
- (313) Kommissionen fandt endvidere, at bestemmelserne i artikel 9, stk. 4, ikke fandt anvendelse. Importen blev registreret, og det konkluderedes, at der ikke var nogen yderligere væsentlig importstigning efter indledningen af undersøgelsen.
- (314) Kommissionen konkluderede på dette grundlag, at opkrævningen af tolden med tilbagevirkende kraft ikke var berettiget.

9. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (315) I henhold til artikel 109 i forordning 2024/2509 ⁽⁴⁶⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (316) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af mobilt adgangsudstyr beregnet til løft af personer, selvbevægende, med en maksimal arbejdsøjde på 6 m eller derover, og importen af dele dertil samlet på forhånd eller leveret som samlesæt, bestående af 1) chassis, 2) tårn eller drejeskive, 3) platform eller kurve, 4) løftemekanisme til mobilt adgangsudstyr (inklusive bomme (teleskopbomme eller leddelte bomme, med eller uden kranarme) til teleskopbomlifte, leddelte bomlifte eller lodrette master og saksearme til sakselifte) undtagen enkelte komponenter, hvis disse foreligger særskilt, og undtagen udstyr til løft af personer monteret på køretøjer, omfattet af kapitel 86 og 87 i det harmoniserede system, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 og ex 8431 39 00 (Taric-koder: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 og 8431 39 00 10), og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %	89DO
Andre samarbejdsvillige virksomheder i bilaget	30,1 %	Se bilaget
Alle andre virksomheder	54,9 %	8999

3. Anvendelsen af de individuelle todsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde i enhed, som vi anvender) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte«. Indtil der fremlægges en sådan faktura, anvendes todsatsen for al anden import med oprindelse i Kina.

⁽⁴⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

4. Hvis der indgives en erklæring om overgang til fri omsætning vedrørende den i stk. 1, omhandlede vare, uanset dens oprindelse, skal antallet af enheder af de importerede varer angives i det relevante felt i denne erklæring, forudsat at denne angivelse er forenelig med bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

Medlemsstaterne underretter hver måned Kommissionen om nettomassen og antallet af varer, der er overgået til fri omsætning under Taric-koder: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 og 8431 39 00 10.

5. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1915 af 11. juli 2024 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af mobilt adgangsudstyr med oprindelse i Folkerepublikken Kina, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Det bilag, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal fremlægge beviser for, at:

- a) virksomheden ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, i undersøgelsesperioden (1. oktober 2022 til 30. september 2023)
- b) virksomheden ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, og som kunne have samarbejdet i den oprindelige forordning, og
- c) virksomheden enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. januar 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand